Bătălia Trump-Biden, pe ultima sută de metri

ROMÂNIA
Newsweek®

ÎNCERCĂRILE LUI NICUȘOR DAN

ANUL 3 ■ NUMĂRUL 106 ■ PREȚ: 14,90 LEI ■ 23.10-5.11.2020

KISS FM

EXISTĂ UN SINGUR RADIO NR. 1 ÎN ROMÂNIA.

DE 11 ANI CONSECUTIV.

Conform studiului de audiență realizat în perioada 27 aprilie - 16 august de IMAS - Marketing și Sondaje și MERCURY RESEARCH S.R.L., la nivel național, Kiss FM este ascultat zilnic de **2.269.300 de persoane** și este lider de audiență în România de 11 ani consecutiv. Vă mulțumim!

Newsweek ROMÂNIA

23.10-5.11.2020 _ ANUL 3 _ NR.106

Apare bilunar. Următoarea ediție va fi pe piață pe 6 noiembrie 2020

SUMAR

Periscop

06 **Scenarii**
Pandemia ia avânt. Școala rezistă

08 **Interviu**
Părinții devin un suport emoțional pentru elevi

Opinii

10 RĂZVAN CHIRUȚĂ
O temă mereu greșită

11 IULIAN FRUNTAȘU
Nodul caucazian

Periscop

12 **Drumuri și coduri**
Stăpânii politici ai asfaltului

14 Întâlnire la club de 300 de milioane de lei

16 Merțane albe de lux și hărțuire sexuală

18 Bădălău controlează drumurile dintre București și Craiova

19 Bătălia Manda-Bădălău pe DRDP Craiova

20 **Alegeri locale 2020 – scor final**
S-a stabilit grila de start pentru parlamentare

Dosar

22 **Primul mandat**
Încercările lui Nicușor Dan

24 Moștenirea Gabrielei Firea: Capitala înghețată

28 Michael Horodniceanu
Românul care a revoluționat transporturile în New York vine la București

Internațional

34 **Alegeri în SUA**
Trump și Biden intră pe ultima sută de metri

38 **Israel**
Dilema Netanyahu

Magazin

48 **Pe hartă**
Muzee în care să te scufunzi

52 Replicile Wes Anderson din jurul lumii

56 **Tehnologie**
5 gadgeturi inteligente pentru casă pe timp de iarnă

58 **Auto**
Prêt-à-porter
TEST Peugeot 2008 GT Line 1.5 BlueHDI 130 CP AT8

Calendar

62 COLECTIV, tragedia unei țări

» P.46

Newsweek ROMÂNIA

Află cum te poți abona » P.64-65

REDACȚIA

DIRECTOR _ **Sabin Orcan**

REDACTOR-ȘEF _ **Răzvan Chiruță**

REDACTOR-ȘEF ADJUNCT _ **Cătălin Prisacariu**

Online manager _ **Ștefan Onica**
Senior editor _ **Mircea Marian**
Senior editor _ **Silviu Sergiu**
Senior editor _ **Mihai Duță**
Senior editor _ **Petre Bădică**
Editor _ **Flavia Drăgan**
Editor _ **Adina Mutăr**
Editor _ **Răzvan Scăețeanu**
Reporter special _ **Petru Zoltan**
Contributori _ **Cristian Diaconescu, Iulian Fota, Sabin Gherman, Alexandru Lăzescu, Ovidiu Nahoi**

ART DIRECTOR

Cecilia Bălănescu

DTP

Ionuț Aldea

CORECTURĂ

Monica Ady

FOTO

INQUAM PHOTO AGENCY shutterstock gettyimages

EDITOR

SC News Internațional SA

Bd. Mărăști, nr. 65-67, Sector 1, București
(Pavilion G3, Complexul Romexpo, Intrarea B)
Telefoane:
0374.00.23.81; 0374.00.23.82
Email:
redactia@newsweek.ro
abonamente@newsweek.ro
publicitate@newsweek.ro

DIRECTOR COMERCIAL _ **Carmen Dincă**

DIRECTOR PUBLICITATE _ **Adrian Dinu**
Telefon: 0722 250 070

OFFICE MANAGER _ **Andrei Sabin Orcan**

TIPAR:
ipg Infopress™ Group

ISSN 2601 - 5897

Newsweek este o marcă înregistrată a Newsweek LLC (SUA)

Focus _ ȘTIRI ÎN 4 FOTOGRAFII

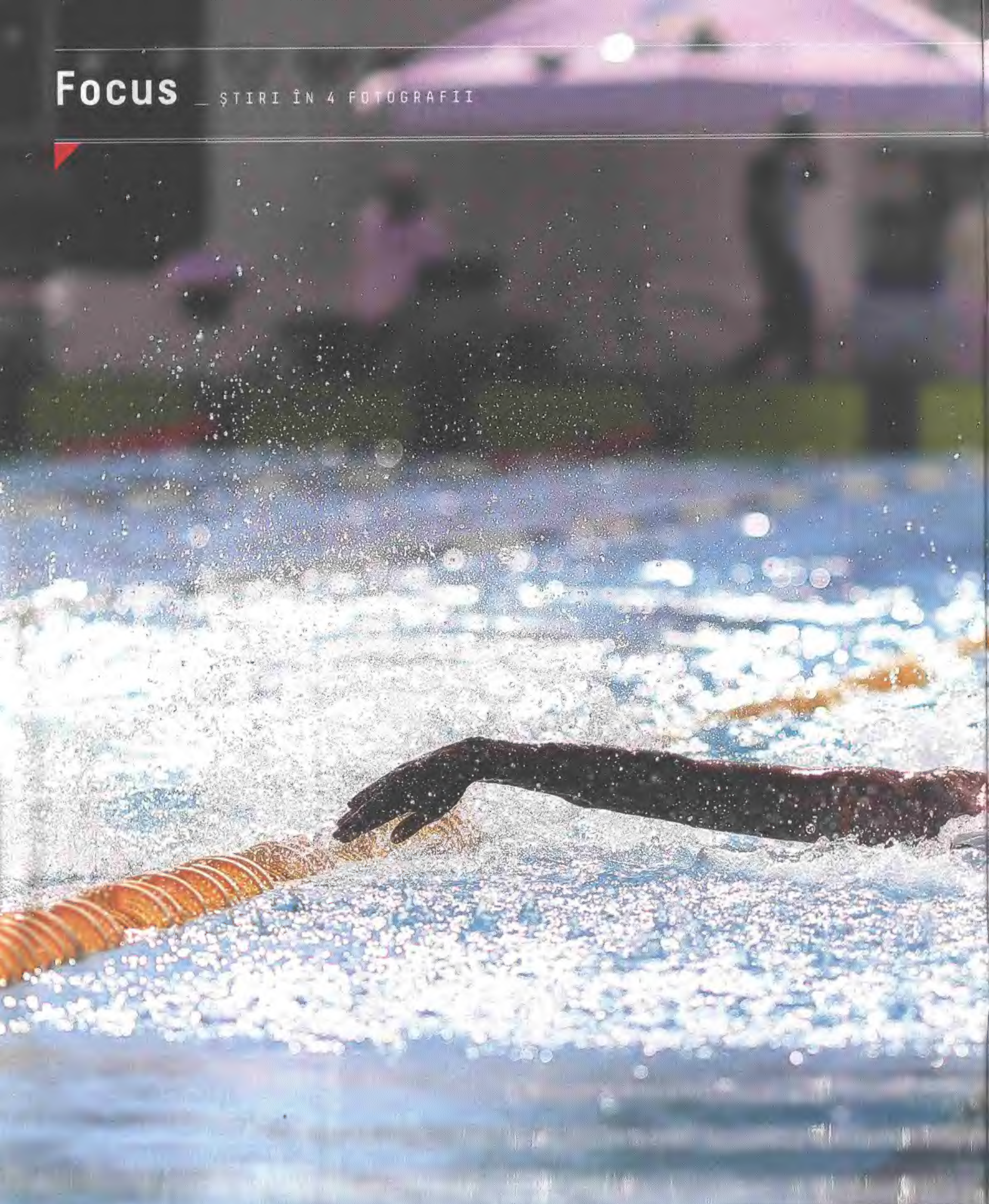

BUCUREȘTI, ROMÂNIA

Prin apă, spre victorie

Campionatul Național de Natație a avut loc și anul acesta, pe 30 septembrie, spre bucuria sportivilor care își văzuseră inițial munca pusă în pericol de pandemie.

📷 ➤ INQUAM PHOTOS / SABIN CÎRSTOVEANU

LIBERTATE
SCLAVIE
ȘI
DICTATURĂ

BUCUREȘTI, ROMÂNIA

Veterani, din nou în linia I

„Ștafeta veteranilor", eveniment care a ajuns la a șaptea ediție, a adunat la start militari veterani care au alergat pentru încă un premiu, pe 16 octombrie, pe traseul București-Ploiești.

INQUAM PHOTOS / SABIN CÎRSTOVEANU

IAȘI, ROMÂNIA

Cu strigături, la Sfântă

Un grup de credincioși din afara lașului a protestat pe 14 septembrie pentru a li se permite accesul la racla cu moaștele Sfintei Parascheva.

INQUAM PHOTOS / LAVINIA CIOACĂ

POPEȘTI LEORDENI, ROMÂNIA

Și animalele merg la muzeu

Animal Society și Fundatia Speranța au inaugurat pe 4 octombrie, cu ocazia Zilei Internaționale a Animalelor, primul muzeu din România dedicat câinilor fără stăpân.

INQUAM PHOTOS / ALEXANDRA PANDREA

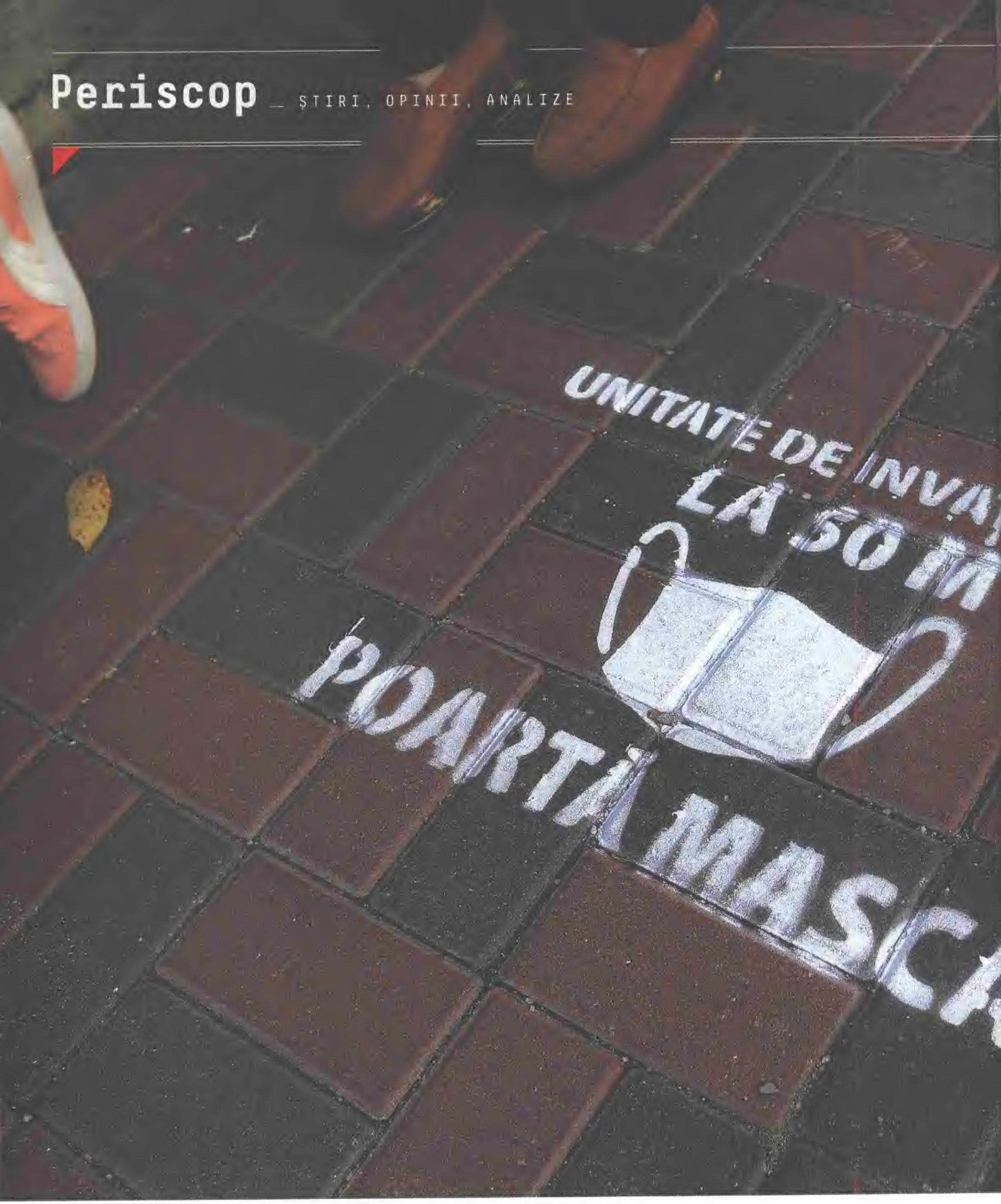
UNITATE DE INVA
LA SOM
POARTA

DRUMURI ȘI CODURI
Stăpânii politici ai asfaltului » P.12

SCENARII

Pandemia ia avânt. Școala rezistă

Numărul unităților care trec în scenariu roșu crește pe măsură ce, la nivel național, sporesc infectările cu COVID. Vestea bună este că profesorii sunt mai pregătiți decât în primăvară, iar elevii mai conectați la școala online.

DACĂ LA 14 SEPTEMBRIE AVEAM O MEDIE de 1.300 de infectări pe zi, la mijlocul lui octombrie numărul cazurilor a trecut de 4.000. Într-o lună de școală, numărul copiilor infectați cu COVID a crescut de la 100 la aproape 250.

Newsweek România a evaluat situația împreună cu un reprezentat al Ministerului Educației, un profesor din Capitală și un doctor în științele educației de la Universitatea București.

Elevii sunt mai triști

La o lună de la începerea școlii, l-am întrebat pe profesorul Sorin Ion, inspectorul general al județului Dâmbovița, dacă elevii au fost marcați de obligativitatea purtării măștii și de obligativitatea distanțării fizice.

„Există percepția că elevii sunt mai triști. Dar școala este un mediu sigur. Cazurile de îmbolnăvire nu se produc în școli. Unitățile de învățământ nu sunt locuri care propagă virusul. În școală există reguli, în mare parte se respectă.

Problemele apar pe drumul de acasă la școală și în zona din fața școlii, unde se aglomerează părinții. Creșterea numărului de îmbolnăviri nu se datorează prezenței copiilor în școală, ci mișcării elevilor în afara ei. Nu avem clase cu multe îmbolnăviri. Întâlnim unu sau două cazuri la o clasă. Dacă depistăm un copil bolnav, cel mai probabil, virusul a fost adus din familia lui".

Profesorul amintește că există un act normativ în vigoare care permite părinților să își ia concediu cu plată dacă au copii sub 12 ani în școli unde se învață online.

Școala hibrid nu funcționează

Inspectorul școlar Sorin Ion crede că școala hibrid este mult dificil de aplicat decât cea online, atenția profesorului trebuind să fie distributivă.

Cătălin Osiceanu, care predă matematică la Școala Gimnazială „Grigorie Ghica Voievod" din București, susține că școala la distanță este îngreunată de lipsa specialiștilor în rețele informatice.

„Începutul de an școlar a găsit școala prea puțin pregătită să funcționeze după scenariul galben. După cum știți, în acest moment, învățământul hibrid trebuie să asigure învățământ direct pentru o jumătate de clasă și învățământ online pentru cealaltă jumătate.

În opinia mea, soluția ideală ar fi fost achiziționarea de table interactive care să permită scrierea de mână, în timp real, și să transmită elevilor de acasă semnalul audio captat de microfon.

Această modalitate ar fi eliminat prezentarea imaginilor video filmate în clasă și ar fi asigurat esențialul, captura de ecran a tablei. Din păcate, investiția este costisitoare, oferta de produse este mică, având în vedere cererea mare la nivel mondial.

Aș sublinia aici și pericolul de a ți se livra produse neconforme, care nu corespund tehnic pentru o asemenea activitate. În școala în care funcționez, ca în majoritatea școlilor din țară, s-a optat pentru filmarea propriu-zisă a orei și transmiterea în direct elevilor de acasă.

Totul este asigurat de platforme oferite gratuit școlilor de Google și Microsoft care au parteneriate cu Ministerul Educației și Cercetării.

DE

PETRE BĂDICĂ
petre.badica@newsweek.ro

Orele ar putea funcționa satisfăcător și în aceste condiții, dacă ar fi asigurată și administrată rețeaua de internet. Dar cine să o facă?!", a menționat Cătălin Osiceanu.

Teme pentru care profesorul nu e pregătit

Cătălin Osiceanu avertizează asupra faptului că profesorilor li s-a dat o sarcină pentru care nu au competențe.

„Multe sarcini neconforme cu statutul de profesor ni s-a atribuit, abuziv, de-a lungul anilor, dar aceasta ultimă, de administrator de rețea, e aproape imposibil de gestionat, deoarece nu poți fi și profesor, și specialist în rețele de internet, în același timp.

Școala trebuie să aibă specialiști care trebuie să aibă în grijă buna funcționare a orelor online. Altă soluție nu există", ne-a precizat profesorul.

Ar putea ajunge sistemul de învățământ în colaps, dacă pandemia continuă? „Mi-e greu să mă imaginez, pe mine ca profesor, continuând să predau pe aceste coordonate, încă un an sau doi. Există riscul unui blocaj, punctual, al sistemului. Dar nu vom trăi ziua în care sistemul să colapseze. Educația va continua în România, chiar dacă uneori vom fi obligați să folosim paleative sau improvizații. Dar nu ne putem opri", este și concluzia profesorului Sorin Ion.

INTERVIU

Părinții devin un suport emoțional pentru elevi

OANA MOȘOIU, LECTOR UNIVERSITAR la Facultatea de Psihologie și Științele Educației (Universitatea București), vorbește, pentru *Newsweek România*, despre consecințele trecerii școlilor în online.

Newsweek România: **Cât de importantă este interacțiunea profesor – elev?**

Oana Moșoiu: Procesul educațional se bazează pe interacțiunea umană directă între profesor și elev, întrucât este eminamente un proces de comunicare, pe două paliere: o comunicare didactică, ce se referă la conținutul disciplinelor, și o comunicare interpersonală, care implică relația interumană socială, afectivă.

La fel cum interacțiunea părinte – copii este afectată dacă părinții sunt plecați de acasă și încep să fie părinți de la distanță, online, tot așa, educația la distanță pare să fie străină de ceea ce înțelegem că înseamnă, tradițional, școală și învățare. Interacțiunile interpersonale sunt puternice și persuasive, convingătoare. Prin interacțiunea la distanță se pierde contactul direct și cu obiectul cunoașterii (de exemplu, la fizică, biologie, chimie), precum și din puterea persuasivă a comunicării directe.

De asemenea, scade controlul asupra elevilor, prin urmare este necesară o autonomie mai mare în rândul acestora și responsabilizarea lor în propriul mediu cu privire la învățare.

Adică, devine mai evident dacă un elev dorește, este interesat și motivat să învețe, să depună un efort (suplimentar față de cum era obișnuit să fie solicitat în învățare, la școală) pentru a-și menține atenția și concentrarea timp îndelungat în fața ecranului, încercând să integreze ceea ce este oferit de profesor.

Profesorul, în situația de sistem hibrid, este la școală și predă elevilor din clasă, prin urmare elevul care este acasă se uită „ca la televizor", fiind probabil solicitat uneori să răspundă, să interacționeze, însă, în principiu, dacă metodele de predare nu sunt foarte

OPȚIUNE
Cătălin Osiceanu (stânga) spune că profesorii nu pot fi și ingineri de sistem. Oana Moșoiu susține că părintele devine un ghid de învățare

interactive și colaborative, va fi expus unei predări tradiționale, centrate pe explicații și notițe.

Dacă situația de învățare este exclusiv online, profesorii se pot confrunta cu „abandonul tehnologic", adică elevii nu stau cu camerele deschise, întârzie să răspundă sau chiar refuză (tot pe motive aparent „tehnice" – nu merge internetul, camera, microfonul) să participe la solicitări.

De aici un efort foarte mare din partea profesorilor pentru a recontracta relația de învățare cu elevii, precum și de a realiza din actul educațional o experiență interesantă, captivantă, atractivă și conectivă.

Care este rolul părinților în școala online?
Părintele devine un ghid în învățare, ceea ce, desigur, ar fi trebuit să fie rolul profesorului. Această dimensiune, despre cum învață elevii și cum aceștia își pot auto-regla procesul de învățare (desigur, un proces lung și cu mare nevoie de susținere din partea adulților) a fost abandonată de școală, profesorii fiind astăzi martorii unui fenomen îngrijorător – elevii nu vor să învețe conform cerințelor școlii, întrucât școala nu oferă un proces de învățare corespunzător caracteristicilor lor și modului în care învață noile generații – mai vizual, mai interactiv și foarte colaborativ.

Părinții mai au rol de suport emoțional pentru stările specifice acestei perioade restrictive – să empatizeze cu copilul, să discute cu el oferind multe explicații despre situația actuală și să susțină cauza educației și a învățării, chiar în condiții care nu sunt specifice sau obișnuite față de propria experiență școlară.

Purtarea măștii induce copiilor un sentiment de teamă?
Copiii nu sunt atât de conștienți de implicațiile și dramatismul situației actuale, ei „înțeleg" sau fac un efort de înțelegere, de moment, pentru că reacționează la stările emoționale ale adulților din jurul lor.

La vârstele mici, copiii mai degrabă se conformează cerințelor adulților, satisfăcându-le acestora dorințele, înțelegând din stările lor că este o situație gravă la care se simt parte, însă nu-și pot reprezenta implicațiile și consecințele asupra lor.

Sigur că purtarea măștii constituie o reprezentare a acestei situații etichetate ca fiind „gravă" și se poate asocia cu sentimente de teamă și nesiguranță, însă dacă părinții discută cu copiii, le arată cât mai clar necesitatea acestui comportament, copiii își pot ajusta treptat comportamentul, adaptându-se noii situații. Și părinții, și educatorii, profesorii, să susțină și să încurajeze elevii cu privire la purtarea măștii și respectarea regulilor, fiind fermi, dar calzi și fiindu-le alături în acest proces.

Dacă situația de învățare este exclusiv online, profesorii se pot confrunta cu „abandonul tehnologic"

Un altfel de an școlar

„În situația în care pandemia persistă mult timp, este nevoie de o reorganizare a anului școlar, astfel încât să fie asigurate pauze de câte o săptămână (vacanțe intra-semestriale) la fiecare 4-5 săptămâni. Trebuie permisă reorganizarea orarului la nivel de școală pentru ca un elev să stea online maxim 4 ore, eventual împărțite în 2 calupuri de timp ziua școlară (de exemplu, 3 ore dimineața, pauză de 2 ore, 3 ore după-amiaza)", spune Oana Moșoiu.

RĂZVAN CHIRUȚĂ

O temă mereu greșită

Geme internetul de articole despre faptul că Alexandru Rafila ar fi fiul unui securist criminal, cu același nume, care „a reprimat cu gloanțe opoziția la colectivizare în masacrul din 1949 de pe Valea Crișului Alb".

Reacțiile au fost dintre cele mai vehemente, în stilul exagerat cu care ne-a obișnuit deja presa online românească: „Informația care aruncă în aer alegerile parlamentare", „Exploziv", „Dezvăluire incendiară". Exprimările au fost atât de agresive că în urma lor mi-a rămas senzația că Alexandru Rafila din zilele noastre a fost deja judecat și condamnat - moral, desigur - pentru faptele înaintașului său. Nimeni nu a reușit să confirme legătura de rudenie dintre doctor și șeful Securității Arad care, în 1949, ucidea 27 de țărani pentru că nu au vrut să-și dea pământul statului comunist, dar asta nu a fost o piedică prea mare pentru opinia publică degrabă vărsătoare de sentințe.

Ce-i drept, nici Alexandru Rafila, care a devenit candidat PSD pentru Senat, nu a lămurit rapid chestiunea, evitând orice discuție cu presa în primele zile. L-am sunat și eu pentru a afla un răspuns. Nu a răspuns.

Dar chiar și dacă Alexandru Rafila securistul este tatăl medicului care dorește un scaun în Parlament, acesta nu este un fapt care să-i poată fi imputat.

Nu e prima dată când discutăm despre această problemă, deși răspunsul e mereu același și este evident: copiii nu sunt vinovați de faptele părinților lor. Nimeni nu alege în ce familie să se nască, nici un copil nu își poate opri tatăl sau mama să comită atrocități sau ilegalități.

Cu atât mai mult cu cât medicul Alexandru Rafila s-a născut în 1961, iar faptele care i se impută fostului șef al Securității Arad sunt din 1949.

Dacă cei doi sunt tată și fiu, singurele aspecte relevante ale relației sunt cele legate de o eventuală favorizare a copilului de către părinte în ascensiunea sa publică sau de eventuale pile de care a beneficiat fiul de pe urma poziției importante în sistemul comunist a rudei sale.

Dar acestea din urmă rămân de stabilit.

Medicul Alexandru Rafila s-a născut în 1961, iar faptele care i se impută fostului șef al Securității Arad sunt din 1949

E de înțeles chiar și păstrarea discreției asupra unui astfel de amănunt de către Alexandru Rafila. Până la urmă, nu e ceva cu care să te lauzi. Și, în egală măsură, e dificil să te dezici de tatăl tău, chiar și dacă acesta se dovedește un criminal.

Dar, politica vine la pachet cu astfel de dezvăluiri peste tot în lume. Medicul ar fi trebuit să știe asta, mai ales că a mai lucrat cu PSD și în trecut.

Iar Alexandru Rafila e doar ultimul dintr-un șir lung de personalități care s-au confruntat cu același gen de dezvăluire.

Chiar la începutul acestui an, despre tatăl lui Vlad Voiculescu, liderul PLUS București, s-a aflat că a fost colaborator al Securității, el semnând, din 1978, mai multe angajamente și oferind informații despre colegii și cunoscuții care ascultau Radio Europa Liberă sau spuneau bancuri cu tentă politică.

Atunci, Vlad Voiculescu a oferit singurul răspuns posibil, când a fost întrebat de *Newsweek România* despre această chestiune: „Imaginează-ți că ai intrat tu în politică sau oricare dintre oamenii care ne citesc. Crezi că părinții, bunicii, unchi sau mătușile tale s-ar bucura să spui dintr-o dată tot ce au greșit ei în viață? Sau ce presupui că au greșit. Ar trebui să îi întrebi pe toți dacă au greșit? Eu pot să răspund pentru faptele mele și înțeleg să mă expun și să trebuiască să răspund și pentru ce am făcut când eram mic, și pentru ce o să fac de acum încolo. (...) Nu pot să răspund în nici un fel pentru lucruri care nu țin de mine și care s-au întâmplat mult înainte să mă nasc.

Să fiu cinstit, încerc să îmi suspend judecata în ceea ce îl privește pe taică-miu sau, în general, în legătură cu lucruri față de care nu știu cum aș fi reacționat".

I-am dat atunci dreptate. Pentru că avea dreptate.

Dacă vrem cu adevărat să avem o altfel de politică, trebuie să aplicăm aceleași standarde pentru toată lumea, indiferent de partidul din care vine, chiar și dacă acest partid e PSD. Altfel, nu facem decât să ne mințim unii pe alții.

RĂZVAN CHIRUȚĂ este redactor-șef al *Newsweek România*

IULIAN FRUNTAȘU

Nodul caucazian

La 27 septembrie 2020, Azerbaidjan și Armenia au revenit în atenția opiniei publice internaționale prin declanșarea luptelor pentru Karabahul de Munte. Armenii au ocupat această regiune și 7 raioane administrative azere din jur în urma războiului din 1992–1994, care a condus la 30.000 de victime, soldați și civili din ambele părți. 300.000 de armeni au părăsit Azerbaidjan după februarie 1988 și 200.000 de azeri au fugit din Armenia și Karabah. În ultimii ani ai URSS-ului, masacrele în masă ale armenilor în Baku și Sumgait și masacrarea azerilor de către armeni în Hodjala au reprezentat niște scene îngrozitoare.

Violența în cauză pare a fi parte a ADN-ului etno-politic caucazian, însă de fapt reprezintă un artefact social în baza suprapunerii mai multor factori istorici, în principal a războaielor purtate de Imperiul Rus cu Imperiul Otoman și cel Persan, în urma cărora frontierele au fost în continuă schimbare, cu un număr important de persoane strămutate. Aplicarea paradigmei statului-națiune, omogen din punct de vedere etnic și religios, în contextul dezintegrării Imperiilor Rus și Otoman, a condus nu doar la orori inimaginabile, precum genocidul turcilor împotriva armenilor, soldat cu 1,5 milioane de victime, ci și la consolidarea recipro-

Prin Tratatul de la Kars, armenii au pierdut cel mai mult, circa 30% din teritoriile istorice

că a imaginii de „dușman pe vecie" între comunități care, altfel, au conviețuit în mare parte pașnic timp de secole. Acest lucru este evident dacă privim la harta etnică, formată în baza recensământului din Imperiul Rus în 1897: armeni, tătari caucazieni (viitorii azeri), kurzi, persani, greci, nemți, yazișî, tați, osetini, lezghini, abhazi, aisori, ruși, ajarieni, talâși, localitățile cărora au creat un mozaic etno-religios foarte complicat. Din punct de vedere al dreptului internațional, sunt importante Tratatul de prietenie și fraternitate între guvernul lui Mustafa Kemal și Rusia sovietică, semnat la Moscova în februarie 1921 și Tratatul de prietenie, girat de ruși și semnat de Armenia, Georgia, Azerbaidjan și Turcia la Kars, în luna octombrie a aceluiași an, care au trasat frontierele pe care le cunoaștem la momentul de față. De asemenea, este relevant contextul geo-politic. Bolșevicii au așteptat să vadă care este capacitatea militară și administrativă a lui Mustafa Kemal, menținând presiunea asupra acestuia prin a-i susține, periodic, adversarul – Enver Pașa. La acest joc dublu se mai adăuga și factorul Cominternului, care spera la un export al comunismului în Turcia. Atunci însă când a devenit clar că acest lucru nu va fi posibil, bolșevicii aul luat decizia să îndrepte eforturile lui Enver Pașa spre subminarea influenței britanice în rândul musulmanilor din India, susținându-l, în final, pe Ataturk și acceptându-i parțial revendicările sale teritoriale în Caucazul de sud. Astfel, în urma Tratatului de la Kars, bolșevicii au primit o zonă tampon – regiunea Batumi, bogată în petrol și dezvoltată economic –, au transformat fostul inamic într-un aliat situațional, care lupta împotriva dușmanilor comuni – Anglia și Franța –, eliminând opțiunea unui cap de pod pe teritoriul turc împotriva Rusiei sovietice.

Interesant este că Stalin, influențat de Beria, a vrut să-i forțeze pe turci, după cel de-Al Doilea Război Mondial, să retrocedeze teritoriile cedate în urma Tratatului de la Kars, însă Turcia a rezistat, nu în ultimul rând datorită susținerii SUA și a Europei Occidentale. Aceste pretenții teritoriale, indubitabil, au jucat un rol important în decizia Turciei de a adera la NATO în 1952.

Miza actuală a ofensivei azere, în spatele căreia stau Turcia și Erdogan personal, este să-i forțeze pe armeni cel puțin să cedeze raioanele azere din jurul Karabahului și să așeze Erevanul la masa de negocieri pentru a decide soarta regiunii în termenii convenabili turcilor și azerilor. Doar că, în pofida poziției agresive turcești, acest nod caucazian nu poate fi tăiat cu sabia.

IULIAN FRUNTAȘU
este istoric, scriitor și moderatorul emisiunii „Conexiuni" la TVR Moldova

DRUMURI ȘI CODURI

Stăpânii politici ai asfaltului

În spatele personajelor care ocupă temporar scaunele de șefi la Drumuri și Poduri stau grupări grele de partid.

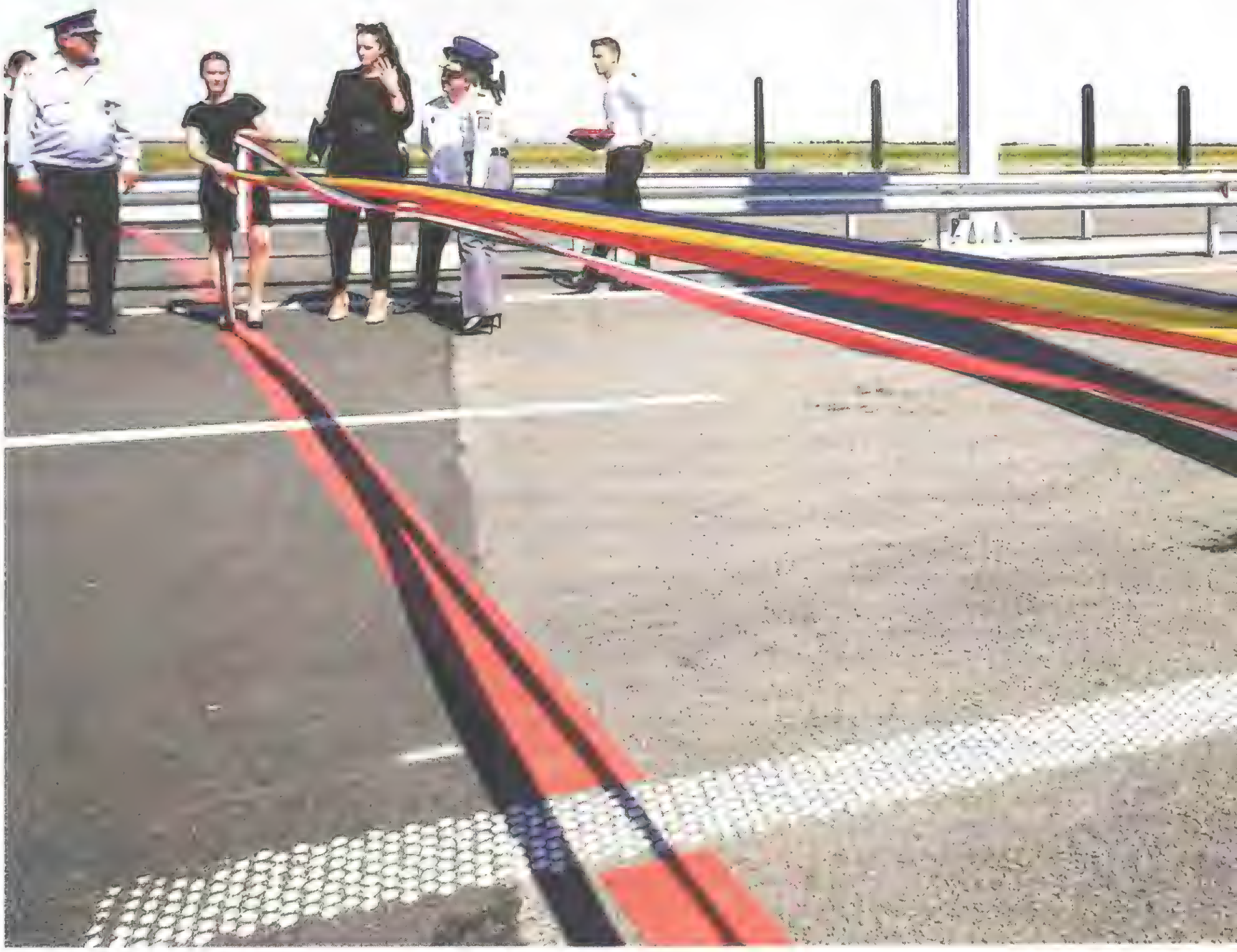

ALEGERI ÎN SUA
Trump și Biden intră pe ultima sută de metri » P.34

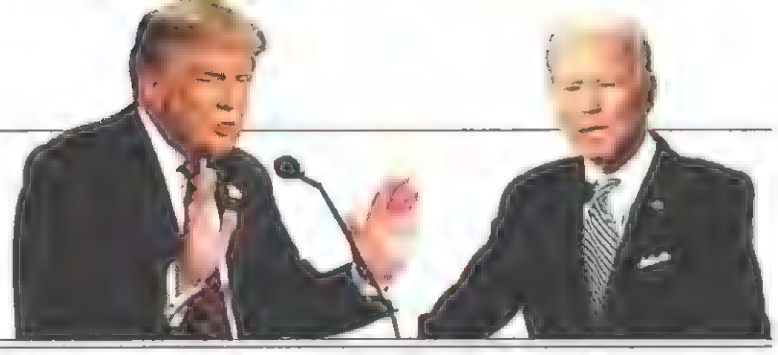

POATE CEA MAI EVIDENT „SFORĂRITĂ“ guvernare a ultimilor 30 de ani a fost cea de aproape trei ani controlată cu mână de fier de Liviu Dragnea, fostul șef al PSD aflat acum la închisoare. Chiar dacă la Palatul Victoria s-au succedat trei premieri (Sorin Grindeanu, Mihai Tudose și Viorica Dăncilă), adevăratul șef al Executivului a fost primul fiu al Teleormanului.

Din rapacitatea și paranoia acestuia de a fi detronat au apărut personaje ministeriale de calibrul mic al unui Dănuț Andruşcă, Răzvan Cuc, Răzvan Leș și alții ca ei.

Dar ce mecanism a generat, de fapt, montarea unor astfel de marionete în fruntea unor ministere? Un mecanism extrem de rudimentar, dar foarte eficient pentru scopul care l-a creat: ministrul era omul unui personaj politic influent care, dintr-un motiv sau altul, nu ieșea în față. Andruşcă, de exemplu, era păpușa de paie a baronului PSD Ionel Arsene de la Neamț, Cuc – a lui Bădălău de la Giurgiu și tot așa, până la ultimul funcționar împins de partid pe o slujbă plătită de la buget.

DE

PETRU ZOLTAN
petru.zoltan@newsweek.ro

Nu conta, în aceste cazuri, niciun fel de competență profesională: Andruşcă era un biet analfabet funcțional care deținea o spălătorie de mașini iar Cuc vânduse telefoane mobile la Giurgiu înainte să preia ditamai portofoliul Transporturilor.

Ambele personaje au fost pur și simplu mutate de colo, colo, politic, fără nic un fel de scrupul. Niciunul nu decidea, de fapt, nimic în chestiuni care țineau de bugetele de cheltuit, totul era antamat la partid, toți subordonații erau aleși de pe o listă convenită de baroni.

Iar asta nu se întâmplă doar cu miniștrii, ci cu toți șefii de pe traseul banilor publici. O demonstrează, după cum veți citi în continuare, exemplul unei Direcții Regionale de Drumuri și Poduri unde conflictele de interese de la vârf nici măcar nu mai sunt ascunse iar tupeul este valoare cardinală. Și, ca totul să fie complet anapoda, pe unii din posesorii de tupeu nu-i mai schimbă nici măcar rotația partidelor la guvernare.

Foto INQUAM PHOTOS / VIRGIL SIMONESCU

Întâlnire la club de 300 de milioane de lei

Șeful Drumurilor din Craiova petrece cu afaceriști care participă la licitații la DRDP.

BOGDAN BRATU, ŞEFUL DIRECŢIEI Regionale de Drumuri şi Poduri (DRDP) Craiova, este mai preocupat să construiască punţi personale către angajate şi afacerişti care concurează pentru banii DRDP decât să se achite de sarcinile de serviciu.

Conflictele sale de interese sunt grave. Unul dintre acestea priveşte relaţia cu un afacerist care concurează pentru un pot de sute de milioane de lei, bani pentru deszăpezirea mai multor judeţe în sezonul 2020 – 2021. Un altul se referă la o relaţie cel puţin controversată cu o subordonată. Aceasta a făcut inclusiv plângere la Poliţie pentru hărţuire sexuală. Răspunsul lui Bratu: a venit la o chermeză a DRDP cu „fustă scurtă", deci nu e „o doamnă".

Compania Naţională de Administrare a Infrastructurii Rutiere (CNAIR), prin Direcţia Regională Drumuri şi Poduri Craiova, organizează o licitaţie pentru atribuirea unui contract cadru de deszăpezire a drumurilor naţionale din judeţele Dolj, Mehedinţi, Vâlcea, Olt şi Gorj. Valoarea contractului se învârte în jurul sumei de 300 de milioane lei, adică peste 60 milioane de euro.

Printre cei care participă la licitaţie se află şi George Cuşă, cel care controlează firmele Anastamar Construct şi Gecor Prod Construct 94 SRL. În acte, cele două firme sunt patronate de părinţii lui, Ioana şi Gheorghe Cuşă.

Bratu, la chef în club cu Cuşă

Newsweek România a obţinut mai multe înregistrări video în care se poate observa că directorul Bogdan Bratu chefuieşte alături de George Cuşă, care este şi naşul de cununie al lui Gabi Bădălău, fiul lui Niculae Bădălău (cel din urmă, lider al PSD Giurgiu şi senator până foarte de curând, când şi-a preluat mandatul de vicepreşedinte la Curtea de Conturi).

Potrivit presei din Giurgiu, George Cuşă este şi nepot al fostului senator PSD Cătălin Voicu, condamnat pentru corupţie în două dosare penale la câte 7 ani de detenţie.

Una din firmele familiei Cuşă, Gecor Prod Construct 94 (fostă Gecor SRL până în 2016) figurează în Sistemul Electronic de Achiziţii Publice cu peste 90 de contracte cu statul pentru asfaltări şi deszăpeziri. Valoarea cumulată a contractelor câştigate depăşeşte 128 milioane euro. Majoritatea contractelor au fost câştigate la Direcţia Regională de Drumuri şi Poduri Bucureşti, inclusiv între anii 2013 şi 2016.

CONEXIUNI
Bogdan Bratu (dreapta) este prieten cu George Cușă (în dreapta fotografiei din stânga), aflat la botezul copilului Sabinei Bădălău, fiica baronului PSD

Atunci, această instituție era condusă de Marian Mina, actualul președinte al Consiliului Județean Giurgiu și finul lui Niculae Bădălău. Conflictele de interese, așadar, erau la vedere.

Bratu:
„Cunosc foarte multă lume"

Contactat de *Newsweek România*, directorul Bogdan Bratu a spus că nu este prieten cu afaceristul George Cușă. „El este colaboratorul DRDP Craiova. Nu urmează să îi dau eu vreun contract de deszăpezire. Contractele se atribuie în urma unei licitații publice care este monitorizată de Autoritatea Națională a Achizițiilor Publice. Nu se știe cine va câștiga aceste contracte. E o comisie, cu președinte de comisie. Urmează să fie finalizată într-o săptămână, două. Foarte bine că aveți imagini cu mine și cu domnul Cușă. Dacă sunt filmat într-un loc public cu cineva, putem fi filmați cu oricine. E o relație de colaborare de foarte mult timp, cunosc foarte multă lume. Și cu finul domnului Florea Dascălu (directorul Direcției Exploatare Infrastructură din DRDP Craiova - n.r.) am fost filmat și fotografiat în mai multe locuri. La această deszăpezire participă și finul domnului Dascălu", s-a justificat Bogdan Bratu.

În replică, directorul general al Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere (CNAIR) din România, Mariana Ioniță, a spus că nu este de acord cu ceea ce a făcut subalternul ei. „În momentul în care accepți să lucrezi la o companie care gestionează activități strategice, există un anumit cod de conduită. E ca la armată. Orice acțiune care periclitează imaginea companiei nu este bine venită. Eu nu cunosc cine este firma Gecor. Fiecare răspunde pentru activitățile proprii", a declarat Mariana Ioniță pentru *Newsweek România*.

Calamitate:
de la 3 la 12,5 milioane lei

Premierul Victor Orban a fost informat despre faptele de vitejie de la Direcția Regională de Drumuri Craiova printr-o sesizare chiar a unui angajat al DRDP. De exemplu, lucrările de pe Valea Oltului, în zona localității Câineni din județul Vâlcea, au fost atribuite în regim de urgență, în urma producerii unor calamități, firmei Alpha Construct. În sesizare se menționează că lucrările urma să fie executate pe o lungime de 25 metri liniari, conform unui raport de calamitate.

La Câineni, o calamitate care a afectat 25 de metri de șosea a devenit, peste noapte, una care a necesitat lucrări pe 180 de metri. Cu consecințele financiare de rigoare

Ulterior, acest raport a fost modificat și lucrarea în regim de urgență urma să fie executată pe o lungime de 180 de metri liniari, cu 180 de coloane. Astfel, valoarea lucrărilor a crescut de la aproximativ trei milioane lei la peste 12,5 milioane lei.

Firma Alpha Construct este controlată de Constantin Isvoranu, un controversat om de afaceri din Drobeta Turnu Severin, apropiat de fostul baronul pedelist Ionel Mantog, dar și de pesedistul Adrian Duicu. Conform publicației *Cațavencii*, firma lui Isvoranu a câștigat mai multe licitații pentru reabilitarea și modernizarea drumurilor din Mehedinți. Din aceste contracte s-au încasat, spune săptămânalul *Cațavencii*, 47 milioane de lei.

La solicitarea *Newsweek România*, directorul Bogdan Bratu a vorbit și despre lucrarea din zona Câineni. „S-au luat măsuri urgent după ce s-a constituit comisia de situații de urgență la nivelul județului Vâlcea. A fost o selecție de câteva firme, dar lucrarea este finalizată. Lucrarea s-a făcut în urma unei expertize tehnice, acolo este un proiect. Expertul tehnic a decis să se mărească de la 25 metri la 180 metri liniari", a declarat Bogdan Bratu.

FOTO: IREFUTABIL.WORDPRESS.COM; FACEBOOK; GAZETAVALCEANA.RO

Mertane albe de lux și hărțuire sexuală

Stilul de viață al șefului DRDP este demn mai degrabă de un interlop decât de un funcționar public.

DIRECTORUL BOGDAN BRATU E pasionat de mașinile de lux. Dar în declarația lui de avere se regăsesc un Audi și un BMW nu din cele mai noi și chiar un VW Polo, care e o mașină ieftină. Bratu însă, se afișează în oraș și la muncă cu alte două autoturisme, Mercedes-uri din gama de lux, care nu sunt menționate în declarațiile sale de avere. Unul are numere de înmatriculare de Giurgiu, celălalt - de București. Întrebat de ce acele mașini nu sunt menționate în declarația de avere, directorul Bogdan Bratu a spus că cea cu numere de Giurgiu îi aparține fostei sale soții iar cea cu numere de București este a unui prieten de-al său, dealer auto în București. „Eu am o singură mașină. Mașina cu numere de Giurgiu este a fostei mele soții. Cealaltă este mașina unui prieten. Nu vă pot spune cine este. Nu văd ce legătură are DRDP cu prietenul meu", a spus Bratu.

Și-a chemat subordonata într-o cameră de hotel

Scandalurile în care șeful DRDP Craiova este implicat nu au legătură numai cu drumurile și cu autoturismele care circulă pe drumuri. Unele sunt mai lu-

Însemnele puterii și bogăției șefului DRDP Craiova nu pot fi decât clasicii bolizi albi care nu apar în declarația de avere

meşti. Cum este şi cel care o priveşte pe M.A.S., angajată a DRDP Craiova.

M.A.S. a fost angajată la Secţia de Drumuri Târgu Jiu a Direcţiei Regionale de Drumuri Craiova, în 2018. De angajarea acesteia s-a ocupat personal Ion Tudor, care pe atunci era şeful Secţiei de Drumuri Târgu Jiu. Între cei doi începuse o idilă. Între timp, femeia a fost promovată pe funcţia de economist în cadrul departamentului Resurse Umane – Salarizare. Dar iubitul femeii nu a fost mulţumit de salariul acesteia şi s-ar fi certat cu Bogdan Bratu.

La o chermeză organizată de şefii de la Drumuri Craiova, a povestit femeia pentru *Newsweek România*, a avut o discuţie telefonică cu Bratu, continuată pe Whatsapp. Din mesajele păstrate reiese că femeia i-a comunicat lui Bratu numărul camerei sale, apoi acesta s-a autoinvitat la ea în cameră. Femeia l-a refuzat, apoi Bratu a invitat-o la el în cameră. Se întâmpla la ora 2.38 noaptea. Patru ore mai târziu, Bratu i-a dat un alt mesaj, prin care o chema la el în cameră.

Bratu: „Avea o fustă scurtă. Dacă era o doamnă, venea așa îmbrăcată?“

După ce a fost refuzat, a început hărțuirea la birou. Femeia a cerut o mărire de salariu în contextul pandemiei de coronavirus, dar a fost refuzată, deşi celorlalţi colegi li se măriseră salariile. Potrivit unei plângeri depuse la CNAIR, femeia spune că, pe lângă că a fost hărţuită, a fost ameninţată că îşi va pierde locul de muncă. „Chiar dacă mă sună Orban, nu ţi-l voi mări. Ai înţeles? Şi poate te dau şi afară, dacă vreau“, i-ar fi spus Bratu.

Într-o convorbire telefonică, înregistrare ajunsă în posesia *Newsweek România*, Bratu o înjură birjăreşte şi o etichetează pe subalterna sa drept „prostituată“ şi „zdreanţă“.

Bratu a negat acuzaţiile de hărţuire şi a aruncat toată vina asupra femeii: „Nu am chemat-o eu la mine în cameră. Acolo a fost o petrecere, doamna era singură între 20 de bărbaţi. Avea o fustă scurtă. Dacă era o doamnă, venea aşa îmbrăcată? S-a luat la ceartă cu concubinul ei şi i s-a luat o cameră doamnei. A fost un control al Corpului de Control şi nu s-a adeverit nimic. Este un raport al Comisiei de etică şi un dosar la IPJ Târgu Jiu. De unde reiese hărţuirea din acest mesaj? Poliţia va face lumină în acest caz“.

Șefa CNAIR: „Nu mi se pare normal“

Întrebată dacă există cazuri de hărţuire sexuală în cadrul CNAIR, directorul Mariana Ioniţă a spus iniţial că nu a auzit de aşa ceva. Apoi şi-a adus aminte de două, trei cazuri.

„Sincer, eu lucrez pe proiectele mari, pe eficientizarea companiei. A fost o sesizare care a făcut obiectul unui control la Craiova. Nu a fost de hărţuire sexuală, a fost o dispută cu colegii. Chiar dacă sunt director general, eu am nişte priorităţi: să dau drumul la coridoarele paneuropene şi să ne pregătim portofoliul de investiţii, să declanşăm motorul economiei şi eficientizarea companiei“, a spus Mariana Ioniţă.

Apoi şi-a adus aminte că subalterna ei de la Târgu Jiu a venit la sediul CNAIR şi i-a arătat mesajele. Consideră, deci, că nu e normal ceea ce s-a întâmplat. „Evident că nu e normal. Este îngrozitor că în cadrul CNAIR există persoane care au timp de aşa ceva. Nu mi se pare normal, a existat o acţiune de control şi există un raport de control. Nu eu am coordonat acest control“, a adăugat Ioniţă pentru *Newsweek România*.

POLITICĂ

Bogdan Bratu, deși conectat la filierele de influență ale PSD, nu scapă nicio ocazie să se afișeze cu cei mai înalți demnitari PNL

FOTO: NEWSWEEK ROMÂNIA; FACEBOOK

Bădălău controlează drumurile dintre București și Craiova

Ani de zile, baronul de Giurgiu, Niculae Bădălău, și-a impus oamenii loiali la Transporturi.

ȘEFUL DIRECȚIEI REGIONALE DE Drumuri Craiova, Bogdan Bratu, a fost consilier județean la Giurgiu din partea PSD. A făcut parte din anturajul lui Răzvan Cuc, fostul ministru al Transporturilor, dar și al lui Niculae Bădălău, fostul lider al PSD Giurgiu.

Bogdan Bratu a lucrat la Direcția Regională de Drumuri și Poduri București în subordinea lui Marian Mina, omul de casă al lui Niculae Bădălău. De acolo, giurgiuveanul Bratu a candidat pe listele PSD pentru un loc în Consiliul Județean Giurgiu. La cererea filialei PSD Giugiu, a renunțat la funcția de consilier județean pentru a prelua șefia Direcției Regionale de Drumuri și Poduri Craiova. La cea de la București era șef Marian Mina. Practic, filiala PSD Giurgiu controla toate afacerile care vizau asfaltarea, modernizarea, peticirea, deszăpezirea și paza drumurilor naționale de la Mehedinți la Giurgiu. Toate aceste afaceri sunt estimate la cel puțin 300 de milioane de euro anual.

Cuc, racolat de Arsene

Pentru a avea controlul total, Niculae Bădălău l-a promovat pe Răzvan Cuc în funcția de ministru al Transporturilor. De două ori. Primul mandat a fost în perioada ianuarie – octombrie 2017, apoi februarie – noiembrie 2019. Ulterior, Niculae Bădălău l-a alungat pe Răzvan Cuc din organizația PSD Giurgiu. Dar acesta din urmă a fost recuperat rapid de baronul PSD Neamț, Ionel Arsene, care l-a făcut membru PSD la Neamț. Practic, Arsene i-a declarat război lui Bădălău. Marian Mina, ajuns între timp președintele CJ Giurgiu, declara: „Vi se pare dumneavoastră că a făcut kilometri de autostradă și nu i-am văzut eu? Eu nu i-am văzut".

La ultimele alegeri locale, Răzvan Cuc a candidat din partea PSD Neamț la funcția de primar al orașului Piatra Neamț, dar a pierdut lamentabil. Pe lângă pierderea alegerilor locale, Cuc a rămas și fără avansul de 2.000 de euro plătit pentru achiziționarea unui teren de 2.000 mp situat în comuna ilfoveană Corbeanca. Valoarea terenului era de 240.000 euro.

După ce, mulți ani, a decis cum se cheltuie banii publici în Giurgiu și în mare parte din sudul României, baronul Bădălău va verifica cheltuielile din Curtea de Conturi

Bogdan Bratu a declarat pentru *Newsweek România* că știe cine este Răzvan Cuc, însă nu a vrut să detalieze în niciun fel această relație. „Îl cunosc de mult timp pe domnul Răzvan Cuc din Giurgiu", a spus Bogdan Bratu referitor la relația cu fostul său coleg de partid.

Afaceristul Cușă unește PSD cu PNL

Răzvan Cuc, Marian Mina și Niculae Bădălău apar în mai multe fotografii alături de afaceristul giurgiuvean George Cușă, considerat regale asfaltului din Giurgiu. Acum a venit și rândul directorului Bogdan Bratu, de la Regionala Craiova, să se afișeze în club alături de George Cușă.

George Cușă și-a câștigat renumele de „regele asfaltului" după ce firma sa fanion, Gecor, a obținut zeci de contracte cu Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere, în valoare totală de aproximativ 130 milioane euro. Acum a trecut din tabăra PSD în tabăra PNL. O altă firmă a familiei Cușă, Anastamar Construct, a câștigat în 2017 un contract de 24,51 milioane lei pentru deszăpezirea a trei loturi din subordinea Direcției Regionale de Drumuri și Poduri București și a altor trei loturi din autostrăzile A1, A2 si A3.

George Cușă l-a cununat pe fiul lui Niculae Bădălău, Gabriel Bădălău, acesta din urmă căsătorindu-se în 2016 cu constănțeanca Claudia Pătrășcanu. Între timp au divorțat. Sabina Bădălău, fiica lui Niculae Bădălau, este nașa fiicei lui George Cușă și a Paulei Cușă.

FOTO: FACEBOOK

Bătălia Manda-Bădălău pe DRDP Craiova

Șefii de la Drumuri și Poduri sunt doar pioni ai nebunilor politici care joacă șah cu bâtele.

ŞEFII DE LA DIRECŢIA REGIONALĂ de Drumuri şi Poduri Craiova au o pasiune comună: gestionează sute de milioane de lei anual pentru a petici drumurile din Oltenia, dar ei se afişează atât în viaţa reală, cât şi pe reţelele sociale, cu bolizi şi vacanţe de lux.

Fostul şef al Regionalei Craiova, Alin Golumbeanu, şi adjunctul acestuia, Florin Dobre, se laudă cu autoturisme de lux din gama Audi şi BMW. Actualul şef, Bogdan Bratu, are în portofoliu două maşini Mercedes din gama de lux a producătorului german, niciuna declarată.

Oamenii lui Manda

Dar cei trei sunt doar nişte pioni în jocurile politice ale baronilor locali. Deşi oficial sunt numiţi pe funcţii de către Consiliul de Administraţie al Companiei Naţionale de Administrare a Infrastructurii Rutiere, aceştia sunt protejaţi şi promovaţi în funcţii de baronii locali. De exemplu, Alin Golumbeanu este finul eurodeputatului Claudiu Manda, fost senator şi soţul Liei Olguţa Vasilescu, actualul primar al Craiovei.

Soţii Golumbeanu au fost şi agenţi electorali pe Internet.

Chiar ai naşului lor, Claudiu Manda. Alin Golumbeanu şi-a pus pe poza de profil mesajul „susţin Claudiu Manda, europarlamentar". Adela Golumbeanu şi-a pus o poză în care îl pupa pe obraz pe naşul ei, poză realizată în incinta stadionului din Craiova. Tot ea a postat mai multe poze din concediu, inclusiv cu Marea Moschee din Abu Dhabi.

CUPLU
Lia Olguța Vasilescu și Claudiu Manda controlează mare parte din Oltenia

Liberalul vopsit în roşu şi galben

Adjunctul Florin Dobre se lăuda pe Facebook cu o poză făcută la nunta soţilor Manda. Acesta şi-a început cariera în 2001, ca agent de vânzări în localitatea Băileşti. De acolo, a ajuns la Craiova, unde vindea produse alimentare şi nealimentare. Apoi, s-a ocupat de vânzarea produselor vinicole în calitate de director la o casă de vinuri. În 2007, a fost numit în funcţia de director comercial la o firmă privată. Din ianuarie 2012, a intrat în afaceri imobiliare. După o jumătate de an, a prins un loc de muncă la stat, pe filieră liberală. Pentru început, s-a angajat ca referent de specialitate la Autoritatea Rutieră Română (ARR).

Acolo verifica „dosare clienţi în vederea eliberării documentelor specifice". Apoi, după alte şase luni, a fost numit politic în funcţia de şef la ARR Craiova. Din 2014, lucrează la Regionala de Drumuri Craiova. Florin Dobre i-a trădat pe liberali şi a început să-i ridice osanale lui Manda în perioada 2017-2019, atunci când la guvernare s-a aflat PSD. Acum a revenit la liberali.

Fostul lider al PSD Giurgiu, Niculae Bădălău, era în conflict deschis cu Claudiu Manda. Pe lângă disputele personale, cei doi lideri ai PSD s-au războit şi pe funcţia de şef al Regionalei de Drumuri Craiova. Funcţia a fost deţinută iniţial de pesedistul Bogdan Bratu, promovat de Bădălău în Consiliul Judeţean Giurgiu. Bratu a fost schimbat din funcţie în 2018 la cererea lui Claudiu Manda, care l-a plantat pe funcţia de şef pe Alin Golumbeanu. Ulterior, Bratu a revenit pe funcţie cu sprijinul lui Niculae Bădălău, dar şi al asfaltatorilor susţinuţi de aripa liberală.

ALEGERI LOCALE 2020 - SCOR FINAL

S-a stabilit grila de start pentru parlamentare

Pro România și ALDE au înregistrat un eșec dur pe 27 septembrie. Acum, cele două partide speră ca, prin fuziune, să își unească electoratul și să treacă de 5%.

EXPERIENȚA USR-PLUS ARATĂ CĂ O FUZIUNE NU ÎNSEAMNĂ că electoratul își urmează, automat, liderii politici. PSD a anunțat deja că nu va face alianțe la alegerile parlamentare, deci Ponta, Tăriceanu și, eventual, Dan Voiculescu trebuie să se descurce pe cont propriu. Datele arată că le va fi foarte greu.

Tăriceanu, 9.892 de voturi în Capitală

ALDE, formațiunea înființată de Călin Popescu Tăriceanu după ruperea de PNL, a obținut în 2016, la alegerile locale, 521.845 de voturi (6,32%) – dacă luăm în considerare așa numitul vot politic, pentru consiliile județene.

Acum, a atras doar 209.411 voturi (2,91%). Partidul acesta a pierdut 300.000 de voturi în patru ani. În București, Călin Popescu Tăriceanu a primit 9.892 de voturi, adică 1,21%, mai puțin decât actorul Florin Călinescu. Nicușor Dan a avut peste 282.000 de voturi, de aproape 30 de ori mai mult decât Tăriceanu.

În 2016, ALDE a obținut 64 de posturi de primar, după aceste alegeri locale mai are doar 15.

Eșecul formațiunii era previzibil de la europarlamentare, unde ALDE a beneficiat de numai 372.000 de voturi (4,11%) și nu a trecut de pragul electoral de 5%.

Probabil cel mai vechi politician

Călin Popescu Tăriceanu este deputat din 1990, fiind mai vechi în politică decât Traian Băsescu. Cu o întrerupere între 1992 și 1996, a fost parlamentar de la primele alegeri post-decembriste până acum.

A trecut prin PNL, PNL-Aripa Tânără, Noul Partid Liberal, din nou PNL, și, din 2014, a format Partidul Liberal Reformator (PLR), care s-a transformat în ALDE după fuziunea cu Partidul Conservator.

Prima oară a candidat, tot fără succes, la Primăria București la alegerile din 1992. A fost ministru al Economiei, prim-ministru și președinte al Senatului.

Tăriceanu nu a câștigat niciodată o competiție electorală directă, pierzând de două ori alegerile pentru Primăria Capitalei (1992 și 2020), precum și o cursă pentru prezidențiale: în 2014, când a ieșit pe locul III, cu 508.000 voturi, respectiv 5,14%.

Ponta, tot mai izolat

Pro România, formațiunea înființată de Victor Ponta după ce s-a certat deschis cu Liviu Dragnea, nu a trecut de pragul electoral, la votul politic. Partidul s-a situat pe locul șase, cu 356.030 voturi (4,95%), o prăbușire evidentă față de europarlamentare, când a atras 583.000 de voturi (6,44%).

Aproape 220.000 de voturi a pierdut Ponta în circa 15 luni. Pro România va avea însă 35 de primari. Șansele unei împăcări cu PSD sunt aproape de zero: unul din bunii prieteni ai lui Marcel Ciolacu este fostul premier Mihai Tudose, care a plecat din Pro România cu scandal. În plus, Gabriela

DE

MIRCEA MARIAN
mircea.marian@newsweek.ro

ULTIMUL PAI
Ponta și Tăriceanu speră să se salveze unul pe altul. Șansele să reintre în Parlament sunt minime

Firea l-a acuzat pe Ponta că i-a sabotat campania pe București.

O adunare matematică a procentelor voturilor Pro România și ALDE arată că aceste formațiuni ar avea susținerea a aproape 7,3% din electorat. Însă, în timp, s-a văzut că alianța sau fuziunea unor partide nu înseamnă că, automat, se unesc bazinele electorale, ba dimpotrivă, adesea se pierde chiar și nucleul dur al formațiunii.

UDMR, la limită

Gruparea condusă de Kelemen Hunor a pierdut 30.000 de voturi, față de localele din 2016.

UDMR va avea doar patru președinți de Consiliu Județean, față de cinci, acum patru ani: în 2020, când această funcție a fost direct aleasă, a pierdut Bihorul în fața liberalului Bolojan.

Este adevărat, Alianța Maghiară din Transilvania a luat circa 18.000 de voturi de la UDMR, în competiția pentru consiliile județene din Harghita și Covasna.

În plus, în Harghita, Partidul Oamenilor Liberi, o formațiune libertariană condusă de omul de afaceri Dan Mașca, din Târgu Mureș, a obținut 7.500 de voturi, urmare a unei înțelegeri ad-hoc cu o serie de lideri maghiari locali.

Dar, chiar și cu aceste pierderi justificate, formațiunea lui Kelemen Hunor rămâne în deficit față de localele din 2016 și este sub pragul electoral de 5%.

Singurul capitol la care UDMR a ieșit în câștig, față de 2016: are acum 199 de primari, față de 195.

Unul dintre aceștia este Soos Zoltan, care a câștigat la Târgu Mureș, candidând ca independent sprijinit de UDMR. Soos Zoltan, un arheolog de 44 de ani, care are șase copii, are reputația unui Nicușor Dan al maghiarilor, deși el nu este oengist, ci ocupă, acum, funcția de director al Muzeului Județean Mureș.

UDMR este în deficit față de localele din 2016 și sub pragul electoral de 5%

Rezultate alegeri

Vot politic, la Consiliul Județean (datele exclud județele în care s-au realizat alianțe, iar rezultatele sunt imposibil de împărțit între partide. Rezultatele sunt finale și validate de Biroul Electoral Central

FOTO: INQUAM PHOTOS / OCTAV GANEA

PRIMUL MANDAT

Încercările lui Nicușor Dan

A învins-o pe Gabriela Firea cu o diferență de 32.000 de voturi și a devenit primar al Bucureștiului. Acum urmează greul. – *Flavia Drăgan*

BIBLIOTECA ALEPH

JULIENA DE TARYBAU
Merita premierul Israelului p[illegible]

CAPITALA ESTE UN ORAŞ GREU DE ADMINISTRAT, CU FOARTE multe defecţiuni adunate în 30 de ani. Mandatul Gabrielei Firea a adâncit şi mai mult criza unei Capitale care arată tot mai puţin ca una europeană. Traficul, poluarea, lipsa parcărilor, lipsa apei calde şi a căldurii sunt câteva dintre problemele stringente ale bucureştenilor, pentru care aşteaptă rezolvări rapide de la noul primar Nicuşor Dan.

Pandemia de coronavirus a pus în dificultate şi spitalele din subordinea Primăriei, care şi aşa fuseseră administrate dezastruos de apropiaţi ai Gabrielei Firea.

„Cu privire la trafic, cred că va fi un bun moment pentru implementarea benzilor dedicate exclusiv transportului public, în condiţiile în care oraşul este în continuare mai puţin aglomerat decât era înainte de pandemie.

În Planul de Mobilitate Urban Durabil există soluţii care, cred, ar putea fi mult mai uşor implementate în aceste condiţii de trafic. Aceste măsuri ar putea să aibă un impact relativ rapid asupra descongestionării traficului şi a poluării din Bucureşti", a explicat, pentru *Newsweek România,* Irina Zamfirescu, activistă care monitorizează Primăria Capitalei de 12 ani.

Activista de la Active Watch vorbeşte şi despre poluarea din Capitală. „Pentru a ne apropia cât de cât de parametrii optimi la nivelul calităţii aerului, cred că revizuirea strategiei de gestionare a deşeurilor şi verificarea gropilor de gunoi care afectează aerul din oraş sunt lucruri pe care ar trebui să le facă rapid Nicuşor Dan.

Deşi gropile sunt în alte unităţi administrative, aceasta este o problemă care afectează populaţia Bucureştiului şi, deci, cred că ar trebui deschis dialogul cu localităţile vecine pe acest subiect".

Totodată, Irina Zamfirescu arată că şi „spitalele din subordinea PMB au nevoie de sprijinul şi de decizii executive şi rapide ale primarului, mai ales în contextul acutizării situaţiei în Bucureşti, iar preluarea unui oraş cu atât de multe probleme şi cu un buget deja decimat va necesita o oarecare creativitate din partea noului primar". Ea subliniază că noua administraţie trebuie să arate că „nu lasă pe nimeni în urmă" - să vină cu soluţii şi pentru persoanele fără adăpost, în contextul sezonului rece.

În programul său de guvernare, „Noul Bucureşti", Nicuşor Dan scrie că traficul poate fi decongestionat prin construirea a 15 mari parcări în jurul Capitalei, crearea unui metrou de suprafaţă pe infrastructura CFR existentă, extinderea şi electrificarea transportului public şi semaforizarea inteligentă.

Dacă, pentru crearea metroului de suprafaţă, Nicuşor Dan estimează că va avea nevoie de patru ani, parcările vor trebui construite rapid, având în vedere cele 1,46 milioane de maşini înmatriculate din Capitală (la începutul anului, conform datelor Poliţiei Române) şi numărul de patru ori mai mic de locuri de parcare existente, la nivelul lunii martie.

În programul său, primarul vorbeşte şi despre modernizarea şi extinderea transportului public – transformarea autobuzelor vechi ale Societăţii de Transport Bucureşti (STB) în troleibuze dotate cu baterii electrice, crearea unor benzi unice pentru transportul public, pe marile bulevarde.

Pentru combaterea poluării, Nicuşor Dan promite creşterea numărului de staţii de monitorizare a aerului, care să fie amplasate corect (nu aproape de pădure, cum sunt amplasate în prezent şase din cele opt staţii), eliminarea locurilor unde se depozitează ilegal gunoaie, monitorizarea gropilor de gunoi, care să respecte legislaţia, precum şi deblocarea şi finalizarea Registrului Spaţiilor Verzi şi Centura Verde a Bucureştiului.

Newsweek România începe din această ediţie un serial în care analizăm moştenirea celor patru ani de mandat ai Gabrielei Firea (PSD) în fruntea Primăriei Capitalei şi, totodată, lista de probleme pe care Nicuşor Dan va trebui să le rezolve.

În primul episod, *Newsweek România* analizează situaţia sistemului de termoficare din Capitală: cum au ajuns bucureştenii să se spele mai mult cu apă rece şi cum poate fi pus pe picioare sistemul.

Moștenirea Gabrielei Firea: Capitala înghețată

„A venit apa caldă?“. O întrebare la ordinea zilei pentru bucureșteni, care resimt tot mai acut dezastrul din termoficare.

PE REȚELELE DE SOCIALIZARE CIRCULĂ IMAGINI cu versurile unui cântec hip-hop: „A venit apa caldă? A venit, da-i rece“.

Oamenii se plâng, fac haz de necaz, iar cei care își permit se gândesc la debranșare.

De la conspirația pe care o vede Gabriela Firea, la semnalul de alarmă pe care îl trag experții în energie privind gaura neagră în care se află sistemul de termoficare și declarațiile noului primar al Capitalei, Nicușor Dan, care avertizează că „o să urmeze o iarnă foarte grea“, subiectul apei calde în București este nelipsit de pe agenda publică.

De la conspirație la realitate

„Toată perioada de campanie și precampanie s-a oprit intenționat apa caldă de către Guvern, furnizând cu picătura prin CET-uri, ca să fie ostilă față de mine populația, deși agentul termic este produs de către CET-uri, care aparțin de Guvern“, a tunat Gabriela Firea, ex-primărița PSD a Capitalei, învinsă în alegeri de Nicușor Dan, independent susținut de USR-PLUS și PNL. Realitatea este că Termoergetica, una din celebrele companii înființate de Gabriela Firea, în subordinea Primăriei Capitalei, nu a plătit subvenția pentru gigacalorie de când a preluat oficial moștenirea RADET.

Iar, înainte, RADET a intrat în faliment cu o datorie istorică: aproape 4 miliarde de lei.

„Criza termoficării în București este cauzată mai puțin de caracteristicile «fizice» ale sistemului (CET-uri departe de oraș, consumatori care nu plătesc, debranșări masive), ci de haosul instituțional și neasumarea responsabilităților, în principal între Primăria Bucureștiului și Ministerul Energiei. (...) Toată chestiunea vine din neplata de către Primărie a unei subvenții la care s-a angajat legal și, întrucât încrederea e zero, trebuie pus la punct un mecanism prin care Primăria să nu mai poată să nu își achite datoriile, un mecanism agreat de toate părțile implicate“, conchide un raport pe tema termoficării, publicat de Expert Forum (EFOR) în 2019.

Din martie 2020, Termoenergetica nu a mai plătit nicio factură către ELCEN, acumulând o datorie de aproape 382 milioane de lei, conform datelor publicate pe site-ul companiei ELCEN.

ELCEN: „Banii noștri curg în pământ“

Periodic, ELCEN, producătorul de energie termică al Capitalei, aflat în insolvență, atrage atenția, prin comunicate de presă, că CET-urile furnizează agent termic în parametri optimi conform solicitărilor Termoenergetica, iar, din 2016 până în prezent, pierderile de apă fierbinte pe rețea s-au triplat: de la circa 800 de tone pe oră în 2016, la circa 2.200 de tone pe oră în 2020. „Bucureștenii vor avea apă caldă și căldură la iarnă, dar pot să vă spun, cu aceeași certitudine, dată fiind situația de anul trecut, că vor fi, din păcate, avarii și întreruperi, pentru că rețeaua este învechită și nu s-au făcut reparații și investiții“, explică, pentru *Newsweek România*, administratorul Electrocentrale București (ELCEN), Claudiu Crețu. Și adaugă: „În cuvinte simple, banii noștri, ai tuturor, curg în pământ. E nevoie să limităm aceste pierderi, e nevoie de reparații, și, în paralel, de investiții. Prin această neplată a subvenției de către Primărie, lipsa banilor s-a propagat în lanț, nu s-au putut face investiții nici în partea de producție, nici în partea de distribuție și iată că sistemul s-a degradat“.

„Dacă vedem ce a scris domnul Cîțu, e foarte simplu. Banii erau bugetați, dar nu s-au plătit, s-au direcționat către altceva. Populația și-a plătit facturile. O problemă ar apărea dacă Primăria n-ar plăti în continuare și, atunci, s-ar ajunge la un faliment în lanț, dar

DE

FLAVIA DRĂGAN
flavia.dragan@newsweek.ro

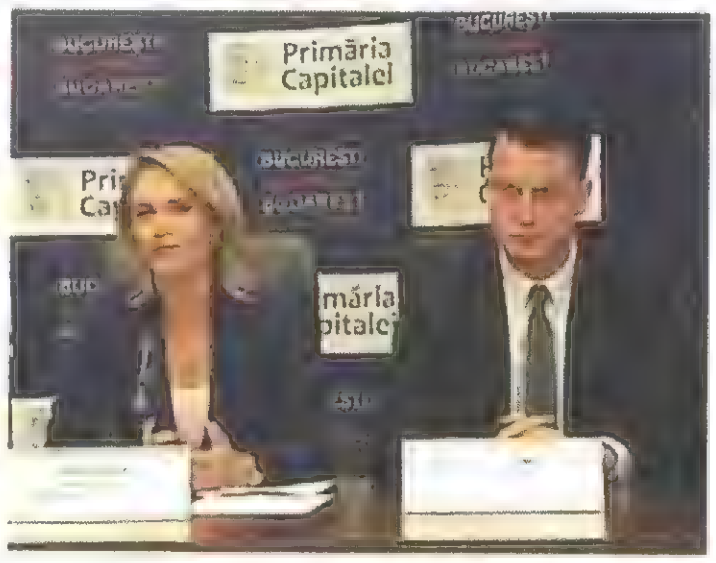

AMATORISM Țevi de apă caldă vopsite cu mopul (stânga). Protest al bucureștenilor în fața Primăriei, în mandatul Gabrielei Firea (sus). Gabriela Firea vede conspirații, finul nedeclarat Burghiu spune că sistemul nu-l lasă să lucreze prea mult.

FOTO: CAPTURĂ VIDEO FACEBOOK ANA CICEALĂ; INQUAM PHOTOS / GEORGE CĂLIN ; CAPTURĂ VIDEO FACEBOOK PRIMĂRIA CAPITALEI

nu este cazul. Din discuțiile pe care le-am avut cu noul primar ales, tratează cu maximă seriozitate și responsabilitate încălzirea bucureștenilor și, atunci, în cel mai scurt timp, sperăm ca această problemă să se rezolve", continuă Claudiu Crețu, precizând că a primit asigurări din partea lui Nicușor Dan că datoria va fi plătită. Recent, ministrul Finanțelor, Florin Cîțu, a anunțat, în urma unui control la Primăria Capitalei, că „banii destinați subvenției pentru energia termică au existat, au fost în buget (...) și totuși au ajuns în altă parte", menționând că a făcut deja o plângere penală la Direcția Națională Anticorupție (DNA) pe această temă. În replică, Primăria Capitalei a transmis că, în 2020, bugetul pentru termoficare a fost de 935 de milioane de lei și că „Municipiul București a direcționat fonduri în limita sumelor bugetate/încasate (...), dar nu a primit fonduri și pentru plata facturilor restante".

Burghiu: „Sistemul nu te lasă să lucrezi"

Deși pierderile de apă caldă din rețea au crescut în ultimii ani, Alexandru Burghiu, director al companiei Termoenergetica din iunie 2019, susține, într-o declarație pentru *Newsweek România*, că, de anul trecut „am reușit să diminuăm mult numărul avariilor" și că, „în timp ce vorbim, avem 19 șantiere concomitente, tocmai pentru a pregăti această perioadă".

„Oamenii au resimțit în această vară foarte multe neajunsuri, pentru că s-a lucrat, însă a fost un lucru pe care să spunem că ni l-am asumat", continuă Burghiu, care atrage atenția că „durează foarte mult să repari ceva ce a fost lăsat în paragină 30 de ani".

Adică, inclusiv în mandatul Gabrielei Firea, care i-ar fi, conform informațiilor publicate de actualul primar al Sectorului 6, Ciprian Ciucu, naș㠄Stimată doamnă, dacă cetățenii Municipiului București vor să mă analizeze, să o facă după activitate, nu după un aspect care ține de planul personal al fiecărui om", a fost reacția lui Burghiu, rugat să confirme dacă este finul fostei primărițe, care l-a pus șef peste una din companiile Primăriei.

Burghiu spune că bucureștenii vor avea apă caldă și căldură la iarnă, dar că vor fi avarii și întreruperi. Dar „lucrurile nu se vor îndrepta într-un an sau doi. O să vă dau anumite cifre, nu știu dacă o să le folosiți: rețeaua de termoficare are o rețea primară de 1.000 de kilometri, a fost construită în 20 de ani, adică 50 de kilometri pe an, în condițiile în care se lucra 12 luni și acea zonă în care se lucra nu era alimentată. Acum, suntem obligați să lucrăm șase luni pe an, pentru că lucrăm vara; e o muncă de ori mai grea, pentru că trebuie să asigurăm și apa caldă, adică să creăm anumite provizorate. Orașul Oradea, că se tot dă exemplu, a spus că a reparat sistemul de termoficare în trei ani. Da, dar Oradea are 17 kilometri de rețea primară, noi avem 1.000", adaugă, cu năduf, Burghiu.

Oradea, de fapt, are o rețea primară de 77 de kilometri, acolo autoritățile locale având cel mai mare program de investiții, de 112 milioane de euro, conform raportului EFOR, din 2019.

Burghiu dă vina pe Guvern pentru datoria acumulată de companie și spune că „bani se vor găsi și se vor stinge datoriile, însă rămânem cu problema tehnică". El arată spre cazanele vechi ale ELCEN, CET-urile nemodernizate – „și ei sunt în aceeași situație ca și noi".

„Sistemul de termoficare e cea mai complexă și mai complicată infrastructură a țării, sistemul nu te lasă să lucrezi și, chiar dacă ar veni toți banii din lume, problemele nu s-ar rezolva. Într-o situație utopică, mutăm tot Bucureștiul în altă parte, spargem tot, înlocuim în același timp și, după aceea, aducem tot Bucureștiul înapoi. Nu se va întâmpla lucrul ăsta. A fost construit în 20 de ani, nu poate fi reparat într-un interval scurt", continuă Burghiu.

Newsweek România l-a întrebat cât costă lucrările pe care le face Termoenergetica în cele 19 puncte termice. Nu știe să spună „pe de rost cât costă": „Vorbim de zeci de milioane de lei care s-au investit în acest an în lucrări, dar repet, și dacă costă 20 de milioane și dacă costă 300 de milioane, nu este importantă componenta financiară,

importantă este cantitatea de țeavă pe care reușim să o înlocuim și sistemul ne permite", conchide Burghiu.

Conform CV-ului său, acesta este absolvent al Academiei de Poliție din București și a deținut funcții de conducere în mai multe companii de stat: Metrorex, Compania de Parcuri și Grădini, Managementul Traficului și RADET.

Ana Ciceală: Din 2016 s-au înlocuit 600 de metri de rețea primară

Ana Ciceală, consilier general din partea USR în mandatul Gabrielei Firea și consilier general din partea Alianței USR-PLUS în mandatul lui Nicușor Dan, este cea care a obținut în instanță declararea ca ilegale a celor 22 de companii municipale înființate de Firea.

Ea explică, într-o declarație pentru *Newsweek România,* că, „pentru a aduce sistemul de termoficare la nivelul pe care ni-l dorim, ar fi nevoie de aproximativ 3 miliarde de euro, potrivit experților: 1,9 miliarde investiții la Termoenergetica, la transport și distribuție, iar restul la ELCEN, pentru construirea de noi centrale de cogenerare (sistemele de cogenerare produc energie electrică și căldură recuperată sub formă de apă caldă, n.r.). Pentru comparație, bugetul Primăriei a fost de un miliard de euro anual, cât se face pe execuție. Chiar și cu fonduri de la Guvern și cu fonduri europene, avem un efort financiar extraordinar. Pentru asta e nevoie de planificare. Cei 500 de milioane de euro care sunt disponibili (prin Programul Operațional de Infrastructură Mare, n.r.) nu au fost atrași de către această administrație absolut dezastruoasă".

Ministrul Fondurilor Europene, Marcel Boloș, a anunțat, recent, că autoritățile vor încheia contractul de finanțare pentru reabilitarea a 100 de kilometri de rețea de transport de energie termică și că valoarea totală a proiectului de reabilitare și reparare a rețelelor de distribuție se ridică la 500 de milioane de euro.

Ana Ciceală spune că, în ultimii doi ani, Primăria a dat 17 milioane de lei pentru repararea țevilor. „Faptul că se ajunge la blocaje financiare nu este întâmplător, Gabriela Firea nu a plătit acea subvenție, nu a plătit-o nici pe vremea RADET-ului, a spus să îl băgăm în insolvență ca să nu fie nevoie să achităm datoriile istorice, dar nici cu Termoenergetica nu a plătit acea datorie către ELCEN. E clar că trebuie să rezolvăm problema, pentru că nici cei de la ELCEN nu pot să facă reparații și investiții și nu pot cumpăra gaz ca să ne dea nouă apă caldă și căldură, nici măcar materia primă nu o plătim, dar bani cu care să repare CET-urile".

Consiliera arată că, din datele pe care le deține, din 2016 până în prezent, au fost înlocuiți cu tehnologie modernă 0,6 kilometri de rețea primară (Capitala are 1.000 de kilometri de rețea primară), iar circa 50 de kilometri de rețea au fost reparați.

„E vorba de o gaură neagră prin care se scurg bani către firme ale PSD, eu ce pot să vă spun e că bani sunt alocați în buget către Termoenergetica. Nu știu câți se duc efectiv, iar ce am văzut pe teren este o cârpeală nemaivăzută. Am fost pe teren la Favorit, pe Dâmbovița, pe Splai. Se stă, nu e nimeni pe șantier. Atunci când

NICUȘOR DAN
I-a asigurat pe Claudiu Crețu (sus) că datoria către ELCEN va fi achitată. Otilia Nuțu (dreapta sus) arată că sistemul de termoficare trebuie adaptat la felul în care arată acum Capitala. Ana Ciceală estimează un plan pe 10 ani pentru refacerea sistemului de termoficare.

se lucrează, sunt doi-trei muncitori care par sub-subcontractați la mâna a zecea și ori nu-i dirijează nimeni, ori muncesc câte 10 minute. Lucru de mântuială și făcut de niște firme care n-au ce să caute", acuză Ana Ciceală.

În noul mandat, consiliera consideră că va fi nevoie de un plan de investiții pe 10 ani și de un plan de eșalonare a datoriilor către ELCEN, pentru a salva termoficarea din Capitală.

Sistem de anii '80 și țevi „cârpite"

Cum a ajuns Capitala în această situație? Sistemul de termoficare a fost construit între anii '60 - '80, când Bucureștiul arăta altfel – „aveam platforme industriale, era un consum foarte mare de căldură și energie electrică pentru industrie, căldura folosită pentru populație era considerată mai curând un produs secundar. Acum, platformele industriale s-au închis, cererea de căldură pentru populație e mai mică, s-a scurtat perioada rece, multă lume s-a debranșat, e posibil să fie și multe debranșări neoficiale. Sistemul e supradimensionat și învechit", explică, pentru *Newsweek România,* Otilia Nuțu, analistă de politici publice în energie și infrastructură la Expert Forum.

Sistemul de termoficare din București este al doilea ca mărime din Europa după cel din Moscova, cu circa 4.000 de kilometri de conducte, aproape 1.000 de kilometri – rețele termice primare și circa 3.000 de kilometri – rețele termice secundare și deservește circa 562.000 de apartamente (8.200 de blocuri) și aproape 5.000 de instituții și firme, adică circa 74 la sută din consumul casnic de căldură.

„Pe lângă depășirea morală, e cea fizică: țevile au început să se fisureze, au mai fost cârpite, dar nu foarte bine și atunci se pierd cantități mari de apă și de căldură. Țevile sunt supradimensionate pentru profilul de consum, care e cu totul altul decât în anii 1980. S-au mai făcut acum câțiva ani niște investiții ceva mai deștepte, retehnologizări și automatizări, dar destul de puține la rețea și niște mici investiții la CET-uri, la CET Vest s-a făcut un grup nou. Sistemul ar trebui regândit, pentru că, deși nu mai e consumul industrial,

FOTO: FACEBOOK NICUȘOR DAN, INQUAM PHOTOS / OCTAV GANEA, GEORGE CĂLIN

a crescut destul de mult consumul de energie electrică. Avem nevoie de capacitate de energie electrică, în timp ce cererea de căldură este mai mică. Atunci, ar trebui regândită toată partea de energie din zona Bucureștiului, inclusiv rețelele de curent electric, pentru că, ați văzut, am început să avem inclusiv întreruperi – sunt legate de vechimea întregii infrastructuri", explică Otilia Nuțu.

Din cauză că sistemul e atât de ineficient și are pierderi mari, costul la care se produce o gigacalorie este foarte mare, cam de 500 de lei. Populația plătește 163 de lei, iar restul plătește Primăria. „Pe măsură ce s-au întețit avariile și pierderile, costul gigacaloriei a crescut, în timp ce nimeni nu a avut curajul politic să crească tariful la consumator; probabil că lumea s-ar fi debranșat foarte rapid dacă ar fi crescut brusc și prețul", explică experta.

Deși la nivel oficial debranșările din sistem sunt sub 1% în ultimii trei ani, mulți oameni se debranșează neoficial – își taie singuri țeava de apă caldă, își instalează instant la duș, folosesc calorifele electrice, explică Otilia Nuțu, care arată că „nici nu poți să forțezi oamenii să rămână în sistem, dacă nu le dai căldură".

La Oradea, de exemplu, au menținut tariful constant la consumatorul casnic, dar scad subvenția în fiecare an și câștigă din investiții – „reducem pierderile cu 10%, scădem și subvenția cu 10%", spune Otilia Nuțu.

Minicentrale de cartier, o soluție

Soluția, consideră Otilia Nuțu, nu e renunțarea totală la sistemul de termoficare, ci, mai degrabă, adaptarea la fiecare zonă a Capitalei: „unele puncte termice ar funcționa mai eficient dacă ar fi transformate în mini-centrale de cartier, în timp ce în altele, cele cu zone dense de blocuri, se justifică menținerea CET-urilor, care produc și curentul electric".

Astfel, explică experta, „dacă s-ar debranșa toată lumea, nu există capacitate pentru rețelele de distribuție de gaze - ca să-și instaleze fiecare centrală proprie în apartament, numai că, dacă lucrurile rămân așa cum sunt, tendința este ca fiecare să-și improvizeze ceva: unul pune un reșou sau o pătură, unul inventează o improvizație, nu toată lumea se gândește automat sau are soluția să-și monteze cea mai nouă și mai sigură centrală pe gaze – există riscul de improvizații periculoase, ca pe vremea lui Ceaușescu, când au fost foarte multe accidente cu oameni care se intoxicau cu monoxid de carbon sau luau foc apartamentele, de la reșourile uitate în priză. Soluția asta de laissez-faire e cea mai proastă, nu mai ai șansa să recuperezi mai târziu, oamenii nu mai au un serviciu de calitate, nici nu rămâi cu curent electric și devenim ca o mahala pakistaneză".

Otilia Nuțu atrage atenția că noua administrație va trebui să descâlcească și problema instituțională: „În 2018, PMB a făcut un ADI – o asociație de dezvoltare intracomunitară – împreună cu Popești și Chiajna, care să dețină sistemul de termoficare. Acum, practic, toate deciziile pe care Primăria Capitalei și Consiliul General le luau legat de termoficare nu mai pot fi luate doar de CGMB, trebuie luate în unanimitate de trei consilii generale, în condițiile în care în Chiajna și Popești nu există termoficare de la RADET, dar au construit lucrul ăsta ca într-adevăr nimeni să nu poată descâlci lucrurile așa cum trebuie".

O soluție ar putea fi crearea unui sistem integrat de termoficare, care să aducă împreună sursa care produce căldura și rețeaua de distribuție, arată Otilia Nuțu. Pentru a fi fezabilă, ar trebui ca Primăria să plătească datoriile către ELCEN – prin RADET și Termoenergetica, apoi creată o companie nouă, parțial deținută de Primărie, cu rețeaua RADET, și parțial de Ministerul Energiei, cu ELCEN. Acest sistem ar putea fi chiar și concesionat către un privat, care însă să răspundă tot în fața Primăriei, fiind vorba de un serviciu de utilitate publică.

O altă problemă care va trebui rezolvată se referă la Legea 325/2006, privind termoficarea. Acolo ar trebui lămurit ce responsabilități are reglementatorul pentru termoficare – este vorba despre Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE) - pentru că, explică Otilia Nuțu, în prezent, autoritatea are doar capacitatea de a licenția și retrage licențe, nu și de a penaliza, de a face controale. Apoi, o altă problemă o reprezintă stabilirea tarifului – deși ANRE are o metodologie clară de calculare a tarifului pentru termie, cuvântul final îl au primăriile și consiliile locale, care, din populism, pot să nu fie de acord cu creșterile cerute de operator și să-și asume plata unei subvenții pe care, până la urmă, nu o plătesc (cum se întâmplă acum în Capitală).

21 MAI 2015
Noua linie Second-Avenue era prima linie de metrou in construcție din ultimii 70 de ani. Proiectul se ridică la aproximativ 17 miliarde de dolari, ceea ce reprezintă cea mai scumpă linie de metrou din lume.

Românul care a revoluționat transporturile în New York vine la București

Michael Horodniceanu a condus tot ce a ținut de transport în New York, inclusiv Poliția Rutieră, și a coordonat mega-proiecte, în valoare de zeci de miliarde de euro, pentru metroul din cel mai mare oraș american.

DE

MIHAI DUȚĂ
mihai.duta@newsweek.ro

MICHAEL HORODNICEANU ESTE ACUM PROFESOR LA New York University Tandon School of Engineering, conducând Departamentul pentru Inginerie Civilă și Urbană. Totodată, este și directorul Institute of Design & Construction (IDC) Innovations.

Povestea lui a început, însă, în București, orașul în care s-a născut la 4 august 1944. Profesorul spune că aici și-a format baza culturală și educația care l-au ajutat să reușească în viață.

„Am crescut în România până la vârsta de 16 ani. Am făcut școala la Liceul Mihai Viteazul, iar din clasa a șaptea am continuat la Liceul Caragiale. Această periodă reprezintă anii mei de formare în care am legat prietenii care continuă și astăzi. Baza culturală și educația formate în acești ani m-au însoțit toată viața. În mai 1961, am emigrat în Israel împreună cu părinți mei. A fost o schimbare enormă, un șoc cultural. Am ajuns într-o țară nouă și a trebuit să adaug la repertoriul meu lingvistic (română și franceză) două limbi noi, ebraica și engleza", spune Michael Horodniceanu.

Participant activ în Războiul de 6 zile

Dar, cu toate schimbările, s-a adaptat rapid. După absolvirea liceului, a făcut stagiul militar doi ani și jumătate în armata israeliană. Războiul de șase zile, care a avut loc între 5 și 10 iunie 1967, l-a prins pe Horodniceanu la sfârșitul primului an universitar.

„După ce am terminat serviciul militar am început studiile în Inginerie Civilă la Technion, Universitatea Politehnică din Israel, în 1966. În 1970 am plecat la New York cu ideea de a face un master în Management și Business și am fost acceptat la Columbia University, unde am studiat între anii 1971 și 1973. În același timp am lucrat la o mare companie de consultanță (Louis Berger International) unde m-am axat în special pe proiecte de trasport. În 1975 am primit o ofertă de a schimba locul de muncă și m-am transferat la Politehnica din New York unde am fost conferențiar și profesor asociat de Studii de Transport. Acolo am creat o metodă nouă de a aborda Siguranța Transportului reușind să transfer tehnologia militară folosită de NASA către transportul civil. În același timp am continuat studiile absolvind doctoratul în 1977. După absolvire am mai rămas în domeniul universitar până în 1982", își amintește profesorul.

La New York și-a căutat de muncă în cartea de telefoane

Când a ajuns la New York, împreună cu soția, Michael Horodniceanu nu avea nicio idee despre cum își poate găsi de lucru, nu cunoștea pe nimeni să-l ajute. Așa că a pus mâna pe cartea de telefoane și a început să sune la toate companiile care erau pe profilul său, aproximativ 120. Apoi le-a trimis CV-ul tuturor. „După un număr foarte mic de interviuri, doar șase, am primit o ofertă pe care am acceptat-o la Louis Berger unde am primit un salariu mai mic cu 20% decât lua un inginer american. Aici am reușit să mă fac util având o maturitate și o atitudine profesională mult peste cea a colegilor mei care aveau o experiență tehnică mai bogată decât a mea. Experiența mea de viață și serviciul militar, care a inclus participarea mea în mod activ în Războiul de șase zile din Israel, studiile tehnice de la Technion și dorința de a avansa, în ciuda faptului că eram un emigrant, au fost baza succesului. Când cineva mă întreabă cum poți reuși în America repede, răspunsul meu e simplu: încet", spune Michael Horodniceanu.

Companii și proiecte

- Cofondator Urbitran
- CEO Urbitran 1980-1986 și 1990-2008
- Fondator UA Construction
- CEO UA Construction 1997-2008
- Traffic Commissioner la Primăria din New York 1986-1990
- Președinte MTA Capital Construction Company

FOTO: GULIVER / GETTY IMAGES

Cariera universitară, mai importantă decât banii

Însă nu banii au fost principalul scop în viață. Continuarea studiilor și cariera universitară au contat mereu, chiar dacă au însemnat și constrângeri financiare:

„Când am primit oferta de a pleca de la Louis Berger la Polytechnic University of New York, care se află în Brooklyn, și să lucrez pe poziția de cercetător în domeniul transporturilor, și în același timp să fiu conferențiar având posibilitatea de a completa un doctorat, am acceptat poziția fără ezitare cu toate că asta a însemnat o reducere de salariu de 40%. La timpul respectiv aveam un băiețel de trei ani și încă unul pe drum.

A fost foarte important pentru mine ca soția să fie de acord cu această decizie. Spre marele meu noroc ea a spus da. Foarte repede am înțeles că în sistemul universitar remunerația e destul de mică, cum spunea Caragiale, «mică după buget» și mi-am dat seama că va trebui să creez o companie de consultanță pentru a avea o bază finaciară solidă. Am pus bazele cu niște colegi universitari și, în 1980, am plecat de la Polytechnic University, unde aveam gradul de Research Professor, pentru a conduce această nouă companie numită Urbitran.

Concomitent am acceptat o poziție de Assistant Professor la Manhattan College, o altă universitate locală, unde am rămas până în 1982 când m-am dedicat totalmente carierei de consultant".

Cum a fost numit șeful transporturilor din New York

La Urbitran a făcut multe proiecte de transport public, trafic și parking pentru orașul New York. Proiecte care aveau să îmbunătățească substanțial transportul din cel mai mare oraș american. În această funcție, în perioada 1986 -1990, Horodniceanu a fost responsabil cu construcția drumurilor și a infrastructurii subterane, inclusiv administrația traficului și a sistemelor de parcare. De asemenea, a răspuns de Poliția Rutieră din orașul New York, care avea aproximativ 2.500 de polițiști.

„În vara anului 1986 am fost surprins că primarul orașului New York, Ed Koch, mi-a oferit poziția de Traffic Commissioner cu toate că eu nu eram afiliat la niciun partid politic. Dorința lui a fost să angajeze pe cineva competent, nu pe criterii politice.

Și acest post a venit cu o scădere a remunerației de aproximativ 40%. Dar acum puteam să vând parte mea (25%) din Urbitran și așa mi-am creat o bază financiară care mi-a dat o independență totală. În 1990, când primarul s-a schimbat, foștii mei parteneri m-au invitat să revin la Urbitran. A fost o problemă, pentru că a trebuit să împrumut bani pentru a cumpăra partea din companie pe care o vândusem. Încă odată, soția mea m-a încurajat să fac acest pas cu toate că a însemnat să ne luăm obligații financiare noi", explică Michael Horodniceanu.

După reîntoarcerea la Urbitran ca președinte, în următorii 18 ani, a mărit la 250 numărul de ingineri și arhitecți ai companiei, având lucrări nu doar în New York, ci și în Connecticut, New Jersey, Florida, North Carolina și California.

MICHAEL HORODNICEANU, împreună cu cei doi băieți ai săi (dreapta). La catedra de la New York University Tandon School of Engineering (stânga jos)

Cariera universitară

- Research Professor la Polytechnic University of New York 1975-1980
- Assistant Professor la Manhattan College 1980-1982
- Adjunct Professor la Polytechnic University of New York și Manhattan College pentru studenți înregistrați la Master și Doctorat 1982-1994
- Professor of Civil Engineering și Director al Institutului de Proiectări și Inovații în Construcții în cadrul New York University Tandon School of Engineering 2008-prezent.

FOTO: ARHIVA PERSONALĂ

Michael Horodniceanu a fost șeful transporturilor din New York timp de patru ani

Cel mai mare proiect public din Statele Unite

În 2008 a primit o oferta de a se alătura Metropolitan Transportation Agency ca președinte a subsidiarei care se ocupa doar de construcțiile marilor proiecte subterane, cu un buget de aproximativ 20 de miliarde de dolari.

„În 2017, după ce am reușit să construiesc și să inaugurez patru mari proiecte, am hotărât că e timpul să fac altceva și m-am reîntors la domeniul universitar pentru a împărtăși din experiența mea noii generații de studenți. Așa că, în 2018, am primit titlul de profesor și director al Institutului de Inovații în Proiectări și Construcții", spune Michael Horodniceanu.

Proiectele coordonate de Horodniceanu la metroul din New York includ East Side Access (12 miliarde $), Second Avenue Subway (4,5 miliarde $), Number 7 Line Extension (2,4 miliarde $) și Fulton Street Transit Center (1,4 miliarde $). De asemenea, a condus implementarea MTA Capital Security Program, a supravegheat încheierea lucrărilor la South Ferry Terminal și a început a doua fază a lucrărilor la Second Avenue Subway și accesul Metro North la gara Penn Station. East Side Access to Grand Central for the Long Island Railroad este considerat cel mai mare proiect public din Statele Unite, realizat în proporție de 75%, și care va fi gata în 2022.

„Cel mai important lucru care l-am realizat a fost fără doar și poate dezvoltarea sistemului de metrou în New York. Voi putea spune cu mândrie că voi lăsa în urmă New York-ul puțin mai bine decât l-am găsit în 1970. Consider asta a fi o importantă contribuție pentu orașul New York și în mod personal pentru copiii și nepoții mei", spune Michael Horodniceanu.

România, țara pe care n-o poate uita

Cu toate că are o carieră de excepție în Statele Unite, profesorul Michael Horodniceanu nu a uitat niciodată România. Iar acum are ocazie să se implice direct, mai exact în rezolvarea problemei transportului în București.

„România este locul în care m-am născut, crescut și educat. Este imposibil de trecut peste această legătură și peste impactul sentimental care a avut o contribuție importantă importantă la dezvoltarea mea culturală și, în special, umană. Cu toate că nu m-am folosit de limba română de aproape 60 de ani, eu atribui abilitatea mea de a putea comunica în română și în alte limbi cursurilor urmate în România", mărturisește Michael Horodniceanu.

Profesorul crede că „România are mulți tineri care sunt bine educați și foarte pricepuți în tehnologie, iar domeniul Hi-Tech este un teren care poate fi exploatat cu succes", iar țara noastră „are nevoie să-și îmbunătățească infrastructura pentru a deveni competitivă pe piața europeană". Totodată, Michael Horodniceanu spune că trebuie încurajate parteneriatele Public - Privat.

MICHAEL HORODNICEANU
la 4 ani, în 1948, împreună cu bunica și cu tatăl său și familia, în București (sus-jos stânga) și împreună cu soția, în concediu, în Republica Dominicană (dreapta jos). Fulton Street Transit Center este un alt proiect realizat sub coordonarea lui Michael Horodniceanu (dreapta sus)

FOTO: ARHIVA PERSONALĂ; GULLIVER / GETTY IMAGES

Michael Horodniceanu va colabora cu Primăria Capitalei pentru a rezolva problemele de trafic din București

Ce trebuie făcut în București

Referitor la transportul din București, profesorul crede că „soluțiile problemelor transportului bucureștean sunt complexe și necesită o aprofundare detaliată a specificului de transport general şi local. Pe moment, înainte de a da soluţii specifice, am nevoie să mă documentez. Dar îmi este clar că vor fi necesare mai întâi măsuri în privința traficului, măsuri urbanistice şi de management al regiei de transport, înainte de a face şi implementa schimbări ale infrastructurii care vor necesita investiţii semnificative".

Deocamdată, profesorul Michael Horodniceanu a primit un raport asupra traficului din București pregătit de un consultant. Până va fi instalat Nicuşor Dan în funcţia de primar general, va ţine legătura prin conferinţe video online, pentru a şti cât mai multe despre situaţia traficului din Capitală.

„În primă fază, eu caut să pot îmbunătăți transportul fără să fie nevoie de mari investiții. Ideea este că, la început, va trebui să facem niște îmbunătățiri operaționale. Asta va fi ca o pregătire pentru investițiile în infrastructură. Până atunci e nevoie să facem anumite schimbări de gestiune a traficului. Asta e ceea ce voi discuta cu Nicuşor Dan, ca să putem să avansăm în mod raţional. Eu îmi doresc să ajung în România, însă, din câte văd, acest lucru nu cred că se va putea întâmpla înainte de Anul Nou.

Între timp o să mă implic de aici, online. Acest lucru este cel mai eficient din punct de vedere financiar pentru că nu implică niciun cost.

Vreau să înțeleg mai bine care este situația locală, cine se ocupă de transporturi acolo la Primărie. În perioada următoare o să țin legătura online cu domnul primar Nicuşor Dan. Eu voi veni cu niște soluții, cu niște idei, dar el va trebui să ia decizia finală. Pentru asta îi va trebui însă şi suport local. Eu văd că vom putea lucra împreună în mod constructiv", ne-a spus profesorul Michael Horodniceanu.

ALEGERI ÎN SUA

Trump și Biden intră pe ultima sută de metri

Niciunul dintre cei doi rivali din alegerile prezidențiale din 3 noiembrie nu s-a detașat în învingător. Ultima parte a campaniei electorale va fi decisivă

CU MAI PUȚIN DE O LUNĂ ÎNAINTE de alegerile prezidențiale din SUA, de pe 3 noiembrie, Joe Biden, candidatul democrat, își păstra avantajul în fața republicanului Donald Trump, președintele în exercițiu. Acest lucru a fost relevat de o analiză a Pew Research Center, publicată peste Ocean în data de 9 octombrie a.c.

La acel moment, 52% dintre alegătorii înregistrați declarau că și-ar da votul pentru Biden, 42% afirmau că vor opta pentru Trump.

Ceilalți doi candidați înscriși în cursa prezidențială înregistrau scoruri insignifiante: Jo Jorgensen - 4%, Howie Hawkins - 1%.

La fel ca în 2016, alegătorii sunt siguri de alegerile lor la debutul campaniei electorale: 89% dintre susținătorii lui Joe Biden spun că sunt siguri că își vor susține candidatul preferat, iar 87% dintre alegătorii Trump pretind același lucru. Doar o mică parte din electoratul fiecărui candidat, sub 10%, apreciază că există posibilitatea să se răzgândească.

Alegătorii lui Trump, însă, își susțin mai puternic favoritul pentru fotoliul de președinte, în comparație cu cei ai lui Joe Biden. În prezent, 68% dintre alegătorii lui Trump declară că „susțin cu tărie" candidatul preferat, comparativ cu 57% dintre alegătorii lui Biden.

Avem de-a face cu un fenomen firesc, potrivit căruia președintele în funcție este sprijinit mai puternic de alegătorii săi. S-a întâmplat în 2012 cu Barack Obama, în competiția cu Mitt Romney, și chiar în 2004, când George W. Bush s-a bucurat de un sprijin mai puternic în rândul alegătorilor săi decât John Kerry.

Opiniile despre Donald Trump rămân esențiale pentru preferințele electorale și reprezintă un avantaj pentru președintele în exercițiu. Alegătorii săi afirmă, în procent mai mare decât în cazul lui Joe Biden, că dau un vot „pentru" candidatul preferat. În schimb, alegătorii lui Biden spun că opțiunea lor de vot lor este în mare parte împotriva lui Trump.

Alegătorii de culoare se numără printre grupurile demografice care îl susțin puternic și direct pe Joe Biden. În schimb, susținătorii mai tineri ai acestuia și alegătorii albi pro-Biden susțin că votul lor este mai mult împotriva lui Trump.

DE

SILVIU SERGIU
silviu.sergiu@newsweek.ro

Diviziunile demografice, în preferințele de vot

Sub aspect demografic, tiparele sprijinului pentru cei doi candidați sunt similare cu cele de la scrutinul prezidențial din 2016.

La fel ca în urmă cu patru ani, femeile continuă să favorizeze candidatul

FINALA prezidențială dintre Donald Trump și Joe Biden seamănă foarte mult cu cea din 2016, pierdută de Hillary Clinton. Cu o diferență: Biden are șanse mai multe să-l bată pe Trump.

CUM ÎȘI ÎMPART CANDIDAȚII STATELE UNITE ALE AMERICII

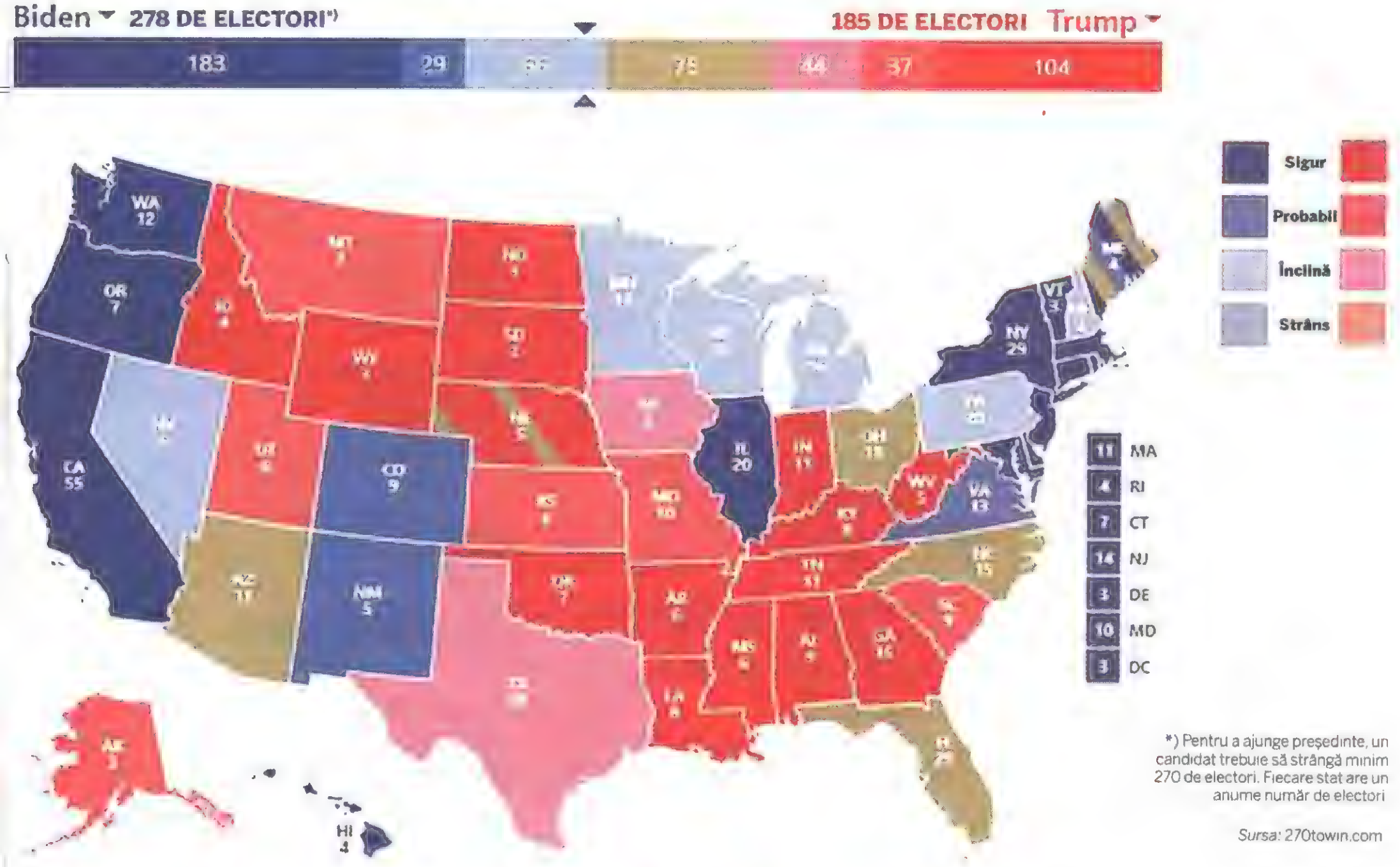

*) Pentru a ajunge președinte, un candidat trebuie să strângă minim 270 de electori. Fiecare stat are un anume număr de electori

Sursa: 270towin.com

democrat. Diferența în favoarea lui Joe Biden este de 16 puncte procentuale: 55% la 39%. În schimb, bărbații sunt împărțiți. 49% sunt în favoarea lui Joe Biden, în timp ce 45% sunt în favoarea lui Donald Trump. În 2016, bărbații l-au favorizat pe Trump, nu semnificativ însă.

Există, de asemenea, diferențe interesante în funcție de rasă și etnie. Alegătorii albi îl preferă Trump în fața lui Biden (51% la 44%), dar Biden se bucură de un sprijin mai mare în rândul acestei categorii demografice decât Hillary Clinton în 2016.

Candidatul democrat deține un avantaj important în rândul alegătorilor negri, hispanici și asiatici. În cazul populației afro-americane, Biden are 81 puncte procentuale în fața lui Trump, în rândul alegătorilor hispanici - 34 de puncte, iar al celor asiatici - 53 de puncte.

Alegătorii mai tineri sunt, de departe, cei mai mari susținători ai lui Biden. Cei sub 30 de ani îl susțin în fața lui Trump cu 30 de puncte procentuale (59% la 29%), iar, în cazul alegătorilor cu vârsta între 30 și 49 de ani, diferența este de 17 puncte.

Alegătorii republicani dau un vot pro, în timp ce susținătorii lui Biden votează anti-Trump

Alegătorii peste 50 de ani sunt mult mai împărțiți: 48% spun că îl susțin sau înclină spre Trump, în timp ce ponderea este aproape identică în cazul lui Biden. Acest lucru marchează o schimbare față de 2016, când Trump conducea în fața lui Hillary Clinton în rândul alegătorilor mai în vârstă.

În ceea ce privește susținerea candidaților în funcție de nivelul de educație al alegătorilor, la fel ca în 2016, cei cu studii superioare sunt mai predispuși să-l sprijine pe Joe Biden. Alegătorii fără studii universitare sunt mai împărțiți: 47% spun că ar vota pentru Trump, în timp ce 46% spun că ar vota pentru Biden.

Educația este, de asemenea, o linie de demarcație în rândul alegătorilor albi: absolvenții de colegiu îl favorizează pe Joe Biden, la o diferență de 21 de puncte procentuale, iar cei fără studii universitare pe Trump, într-o proporție similară.

Electoratul lui Biden e mai mobilizat

Electoratul lui Joe Biden este mai mobilizat în perspectiva votului din 3 noiembrie. Candidatul democrat conduce printre cei care se declară extrem de motivați să voteze, sau printre cei care urmăresc activitatea guvernamentală sau afacerile publice. La ambele

FOTO: GULLIVER / GETTY IMAGES

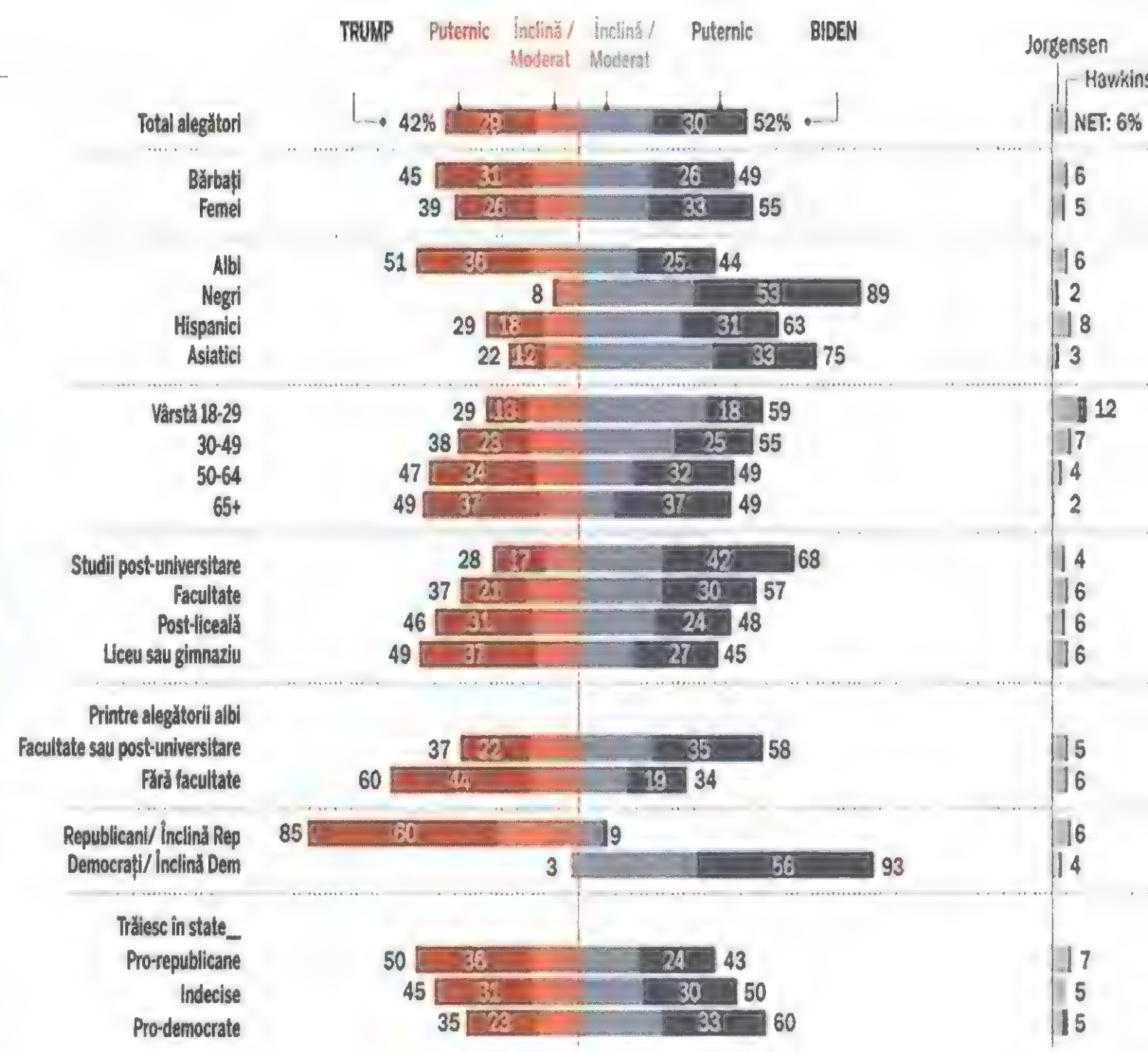

Sursa: Pew Research Center

capitole raportul este 54% la 43% în favoarea lui Joe Biden.

De asemenea, Biden este în avantaj în rândul alegătorilor preocupați „mult" de alegeri (54% vs. 43%), precum și în rândul celor care sunt de părere că „contează cu adevărat" cine câștigă alegerile prezidențiale din noiembrie (54% vs. 43%).

Aproximativ 6% dintre alegătorii lui Donald Trump din 2016 au schimbat tabăra și îl susțin pe Joe Biden, în timp ce 2% spun că vor vota un al treilea candidat. De cealaltă parte, aproximativ 4% dintre cei care au votat cu Hillary Clinton acum patru ani îl preferă pe Trump pentru funcția de președinte, iar 1% și-au declarat sprijinul pentru un al treilea candidat.

Pandemia va influența foarte mult modul în care se va vota anul acesta în alegerile prezidențiale americane. Pentru a se feri de coronavirus, alegătorii nu se vor mai înghesui la urne doar pe 3 noiembrie, în ziua oficială a scrutinului, ci vor vota anticipat, proces care este în plină desfășurare.

Candidatul democrat este în avantaj în rândul alegătorilor înregistrați care intenționează să se prezinte la urne înainte de ziua alegerilor. Biden este susținut de 55%, comparativ cu 40% care sunt de partea lui Trump.

Avantajul lui Biden în rândul alegătorilor care vor vota prin corespondență este chiar mai mare: 69% dintre ei spun că intenționează să voteze sau au votat deja cu Biden. Doar 27% declară că intenționează să voteze pentru Trump.

Cu toate acestea, Trump captează o majoritate considerabilă a celor care intenționează să voteze în persoană în ziua alegerilor. 63% dintre acești alegători sunt în favoarea actualului președinte, comparativ cu trei din zece care intenționează să voteze pentru Biden.

Joe Biden are un avantaj important în statele susceptibile de a vota cu candidatul Partidului Democrat. În aceste state, 60% dintre alegători îl susțin pe Biden, în timp ce 35% sunt în favoarea lui Trump. Președintele conduce în statele „republicane", dar distanța față de Biden este mai mică, 50% la 43%.

Câmpurile de bătălie

În nu mai puțin de 9 state („battleground states"), în care Biden deține un avantaj minim (50% la 45%), lupta rămâne deschisă oricărui rezultat: Arizona, Florida, Georgia, Iowa, Michigan, Carolina de Nord, Ohio, Pennsylvania și Wisconsin.

Dintre acestea, Pennsylvania, Michigan și Wisconsin- care formează celebra „Centură Ruginită" (Rust Belt) -, sunt statele care l-au adus pe Donald Trump la putere în urmă cu patru ani.

În urmă cu un an, cursa prezidențială se contura a fi o luptă tot pentru acest trio de state. Cu 22 de zile înainte de data scrutinului prezidențial, a scris recent *The Wall Street Journal*, harta electorală s-a modificat, Donald Trump fiind nevoit să lupte pentru state pe care le-a câștigat cu ușurință acum patru ani, cum este cazul în Arizona, Iowa

În 9 state americane bătălia nu este tranșată. Electoratul din aceste state va decide viitorul președinte al SUA

ALEGEREA viitorului președinte al SUA a început (stânga) prin votul anticipat. Diversele segmente ale societății americane și-au stabilit deja favoritul (grafic)

sau Ohio, unde cei doi prezidențiabili sunt extrem de aproape unul de altul.

Ca de fiecare dată când vine vorba de alegerile prezidențiale din SUA, o bătălie importantă se va da în statul Florida. Sondajele recente îl dau câștigător pe Joe Biden în fața lui Donald Trump. De aceea, actualul președinte a ales Florida pentru primul său miting electoral de când a contractat noul coronavirus.

Pe fondul luptei cu pandemia de coronavirus, Trump a pierdut din sprijinul femeilor și al persoanelor în vârstă. Alegătorii mai în vârstă sunt cruciali, în special în Florida, iar Trump încearcă să se redreseze în sondaje.

În Toledo (Ohio), Biden încearcă să-i atragă pe alegătorii albi din clasa muncitoare care l-au susținut pe actualul președinte în 2016. În Cincinnati, democratul l-a acuzat pe Trump că a adâncit prăpastia dintre bogați și săraci.

„Văd oameni în vârf care se descurcă din ce în ce mai bine, în timp ce se află în mijlocul acestei recesiuni. Alții sunt lăsați să se întrebe cine mai are nevoie de mine? Aceasta este președinția lui Donald Trump", a spus Biden.

În prima dezbatere prezidențială de la Cleveland, Biden l-a acuzat pe Trump că a renunțat la promisiunile

Ca la fiecare scrutin prezidențial din America, o luptă dură se va da în statul Florida. Cei doi candidați îi acordă o atenție deosebită.

sale de a crea noi locuri de muncă în industria prelucrătoare.

În ciuda avansului de 8 puncte procentuale al lui Trump din urmă cu patru ani, campania lui Biden din Ohio a fost bine primită. Sondaje recente arată că actualul președinte pierde teren. Democratul și-a extins campaniile publicitare stradale, de la 56 de localități din Ohio la 88, în timp ce Trump și-a retras publicitatea din acest stat.

„Suntem destul de fericiți să-l vedem pe Joe Biden pierzând o zi valoroasă de campanie într-un stat pe care nu-l va câștiga ", a declarat managerul de campanie al lui Trump, Bill Stepien, citat de *The Wall Street Journal*.

Născut în Ohio, Mike Pence, vicepreședintele SUA și candidat la realegere, l-a catalogat pe Trump drept „un muncitor neobosit, care și-a îndeplinit promisiunile". „Acum este rândul nostru să luptăm pentru el", a spus Pence. ◻

FOTO: GULLIVER / GETTY IMAGES

După acordurile istorice de pace,
ar trebui să i se acorde un Premiu Nobel
controversatului lider israelian?

DILEMA
NETANYAHU

PREMIERUL ISRAELIAN BENJAMIN NETANYAHU a primit de la președintele american un cadou simbolic, despre care Donald Trump a spus că este „o cheie pentru țara noastră și pentru inimile noastre". Ar putea primi Netanyahu, peste un an, cel mai prestigios cadou dintre toate?

Un Premiu Nobel pentru Pace?

Cel mai longeviv lider al Israelului a fost la Washington, în septembrie, pentru a semna două acorduri istorice pe care, cu sprijinul Administrației Trump, le-a încheiat recent cu Emiratele Arabe Unite și Bahrein.

Până când Comitetul Nobel va face alegerile pentru toamna viitoare, este posibil ca Israelul să fi reușit și un acord cu Arabia Saudită.

Ceea ce părea de neconceput, ar putea deveni aproape inevitabil. O astfel de realizare ar justifica în mod cert premiul - până ne amintim că Nethanyahu este detestat pe scară largă și, în ochii criticilor, conduce guvernul controversat al unei țări care rămâne ținta oprobriului global pentru colonialism, ocupație militară și presupuse abuzuri ale drepturilor omului.

Iar acordurile încheiate de Netanyahu cu statele arabe din Golful Persic nu reușesc să rezolve sau nici chiar să abordeze situația palestinienilor - o cauză cu susținători pasionați în Europa, în campusurile universitare americane și printre mulți liberali americani.

Ce trebuie să facă Comitetul Nobel?

În august, Netanyahu a anunțat concomitent cu colegii săi un acord pentru normalizarea legăturilor dintre Israel și Emiratele Arabe Unite, una dintre națiunile arabe care au refuzat să recunoască Israelul de la înființarea din 1948 și cuceririle din războiul ulterior cu o coaliție de țări arabe care sprijinea un stat palestinian suprapus.

Al doilea acord mediatizat de SUA, cu Bahrein, a urmat câteva săptămâni mai târziu.

Acordurile de parteneriat sunt primele relații noi semnificative în regiune în ultimul sfert de secol. În ciuda protestelor palestinienilor, care s-au bucurat de sprijinul arab în mod cert de la războiul din 1948 încoace, prim-ministrul, cunoscut sub numele – spus atât cu afecțiune, cât și în derâdere – de „Bibi", a subliniat clar în timpul ceremoniei de semnare că el este „un nou tip de pacificator".

„Mi-am dedicat viața asigurării locului Israelului printre națiuni", a declarat Netanyahu la conferința de presă ce a urmat. „Pentru a asigura viitorul unuia și singurului stat evreu".

Premierul a recunoscut că atingerea păcii s-a bazat pe puterea militară. „Am muncit pentru ca Israelul să fie puternic, foarte puternic, pentru că istoria ne-a învățat că puterea aduce securitate, puterea aduce aliați și, în cele din urmă - și acest lucru l-a spus președintele Trump din nou și din nou - în cele din urmă, puterea aduce pace", a declamat liderul israelian.

PESTE UN AN, NETANYAHU AR PUTEA SĂ PUNĂ CAPĂT SAU SĂ REZOLVE PROBLEMA NESFÂRȘITĂ, INSOLUBILĂ PÂNĂ ACUM, A ORIENTULUI MIJLOCIU.

UN NOU ORIENT MIJLOCIU
Jos: Netanhayu arată cheia de aur de la Trump; Dreapta: Liderii Israelului, EAU și Bahrein semnează Acordurile Abraham.

FOTO DIN STÂNGA: SAUL LOEB/AFP/GETTY; TIA DUFOUR/CASA ALBĂ/ANADOLU AGENCY/GETTY

PREMIERUL, NUMIT ATÂT DE AFECTIUNE CÂT SI IRONIC „BIBI", S-A DECLARAT IN TIMPUL CEREMONIEI DE SEMNARE

UN NOU TIP DE PACIFICATOR.

INTENȚII TERITORIALE
În ochii criticilor, Netanhayu este liderul controversat al unei țări care rămâne ținta oprobiului global pentru politica sa de anexare și colonizare

„PUTEREA ADUCE PACE"
Liderul israelian nu și-a cerut scuze pentru puterea militară a țării în confruntarea cu protestatarii palestinieni; Dreapta: un poster cu steaguri israeliene și americane este călcat de susținătorii palestinieni ai grupării Al-Ahrar în Rafah.

Biroul lui Netanyahu a refuzat cererea *Newsweek* de a comenta despre posibilitatea acordării Premiului Nobel pentru Pace, iar institutul din Norvegia nu a răspuns solicitării reporterilor.

Pacea prin putere poate să nu pară un motto firesc pentru un candidat la Premiul Nobel pentru Pace (deși președintele Barack Obama a discutat despre necesitatea războiului în propriul său discurs de acceptare a Nobelului). Dar este incontestabil faptul că deschiderile de succes ale lui Netanyahu, împreună cu promisiunile de acorduri viitoare, au adus o recalibrare majoră a relațiilor regionale.

Peste un an, Netanyahu ar putea, în cele din urmă, să pună capăt sau să rezolve problema nesfârșită, insolubilă până acum, a Orientului Mijlociu.

Cel mai uimitor aspect al acordurilor recente este măsura în care acestea ignoră cererea palestiniană pentru statalitate, întotdeauna presupusă a fi primul pas de neevitat în orice negociere.

Cei care trăiesc în teritoriile fracturate, parțial ocupate, care constituie statul Palestina - recunoscut de Organizația Națiunilor Unite - spun că sunt mai lipsiți de drepturi ca niciodată. Astăzi, palestinienii par să nu mai aibă sprijin nici chiar de la aliații lor arabi tradiționali, iar Israelul oferă din ce în ce mai puțin în ceea ce privește pământul și suveranitatea, pentru a-i aduce la o masă de negocieri. Planul pe care Trump și consilierul superior Jared Kushner l-au prezentat în ianuarie nu le oferea palestinienilor controlul asupra granițelor sau securității lor, elementele de bază ale statalității.

Palestinienii au respins imediat această ofertă.

Ei consideră Emiratele Arabe Unite și Bahrein nucleul noilor relații cu Israelul, „trădători ai Ierusalimului", orașul sfânt din centrul conflictului. „Este delirant să credem că aceste concesii în detrimentul drepturilor poporului palestinian vor servi păcii, securității și stabilității în regiune", a spus conducerea palestiniană într-o scrisoare trimisă *Newsweek*, ca reacție la acordul semnat de Israel și Bahrein.

Cu toate acestea, un cor de voci a izbucnit deja în favoarea câștigării de către Netanyahu a Premiului Nobel pentru Pace anul viitor. Un parlamentar finlandez și-a exprimat nominalizarea înainte ca ceremonia de semnare să se fi încheiat. „Președintele Trump, prim-ministrul Netanyahu și regele Al Khalifa merită să fie recompensați pentru cooperarea lor", a declarat Vilhelm Junnila, șeful Comisiei de finanțe a Parlamentului finlandez, pentru *Newsweek*, „deoarece acordurile semnate reflectă cea mai semnificativă abordare a păcii în regiune în peste jumătate de secol".

Dar perspectiva ca Netanyahu să obțină premiul este controversată - chiar inacceptabilă - pentru mulți observatori. El se confruntă în mod regulat cu critici din partea ONU și a grupurilor pentru drepturile omului din cauza politicilor de construire a coloniilor pe teritoriul palestinian ocupat și a viziunii sale de anexare, un plan care consolidează controlul Israelului asupra terenurilor recunoscute ca palestiniene, în conformitate cu Dreptul Internațional. Pe lângă aceste probleme, mai sunt și cele de acasă, unde va fi judecat sub acuzația de luare de mită și fraudă.

Controversa nu aduce nimic nou în istoria de 119 ani a Premiului Nobel pentru Pace. Chiar și numele vine de la inginerul suedez Alfred Nobel, poreclit „negustorul morții" în timpul vieții sale, pentru că a inventat dinamita și alți explozibili. Mergând mai departe, Adolf Hitler și Josef Stalin se numără și ei printre numeroșii nominalizați la premiu în decursul ultimelor zeci de decenii. Câștigarea premiului de către secretarul american de stat Henry Kissinger, în 1973, după ce a supervizat războiul sângeros din Vietnam, a fost considerată atât de absurdă, încât cântărețul și satiristul Tom Lehrer a zis că din acea zi „satira politică a devenit desuetă".

În același an, a fost ultimul război major arabo-israelian. Conflictul din Orientul Mijlociu va continua să se afle în centrul Comitetului Premiului Nobel de cel puțin două ori, în anii care au produs ceea ce, până acum câteva săptămâni, erau singurele două tratate de pace ale Israelului cu țările arabe.

Premierul israelian Menahem Begin, cofondator al Partidului Likud al lui Netanyahu, a devenit primul din națiunea sa care a câștigat Premiul Nobel pentru Pace în 1979, după ce a ajuns la un acord cu președintele egiptean Anwar Sadat. Nominalizarea lui Begin a fost controversată din cauza legăturilor sale anterioare cu grupurile sioniste înarmate. Rolul lui Sadat în procesul de pace l-a făcut nepopular și a fost asasinat doi ani mai târziu la o paradă militară din Cairo. Premierul israelian Itac Rabin a plătit, de asemenea, cu viața pe mâna propriului său popor. El a fost ucis la Tel Aviv la un an după ce, în 1994, a câștigat Premiul Nobel pentru Pace pentru că a stat împreună cu fostul lider israelian Șimon Peres și cu președintele Organizației pentru Eliberarea Palestinei, Yasser Arafat, un alt laureat cu legături cu facțiuni armate din Orientul Mijlociu, la masa negocierilor, care au coincis cu acordul de pace al Israelului cu Iordania.

„ESTE DELIRANT SĂ CREDEM CĂ ACESTE CONCESII ÎN DETRIMENTUL DREPTURILOR POPORULUI PALESTINIAN VOR SERVI PĂCII, SECURITĂȚII ȘI STABILITĂȚII ÎN REGIUNE"

În trecut, atât liderii arabi, cât și cei israelieni, s-au confruntat cu critici dure acasă pentru eforturile lor de reconciliere, dar dinamica Orientului Mijlociu s-a schimbat semnificativ de atunci.

Relațiile dintre Israel și monarhiile musulmane sunnite din Peninsula Arabică au evoluat gradat, în liniște, dar semnificativ. Prin anumite grupuri, se desfășurau de mult timp afaceri în telecomunicații, medicină și chiar securitate națională, mai ales că s-au confruntat cu un dușman comun, Iranul.

Odată cu stabilirea acestor relații, acordurile cu Emiratele Arabe Unite și Bahrein nu mai sunt atât de extraor-

FOTO DIN STÂNGA: JAAFAR ASHTIYEH/AFP/GETTY, MOHAMMED ABED/AFP/GETTY

dinare pe cât apar la prima vedere. Daniel Kurtzer, de la Universitatea Princeton, care a fost ambasador în Administrația Clinton în Egipt și ambasador în Administrația Bush în Israel, nu apreciază eforturile lui Netanyahu în comparație cu realizările diplomatice din trecut.

„Deși acordurile de normalizare sunt importante, nu se ridică la nivelul tratatelor de pace dintre foști adversari", a declarat Kurtzer pentru *Newsweek*. „Nici EAU, nici Bahrein nu au purtat vreodată un război împotriva Israelului".

În opinia sa, eforturile lui Netanyahu în „diluarea" sprijinului regional pentru cauza palestiniană sunt incomplete fără un acord care să-i implice pe palestinieni. „Absența normalizării se datora în trecut consensului arab în favoarea sprijinirii palestinienilor", a subliniat acesta. „Netanyahu merită un credit pentru că a scos la lumină aceste relații, care au existat în subteran în ultimii 25 de ani, dar acest lucru nu se ridică la nivelul unui Premiu Nobel, care ar trebui rezervat atunci când un prim-ministru israelian face pace cu palestinienii".

Ronald Krebs, profesor la Universitatea din Minnesota, care a scris despre politica Premiului Nobel pentru Pace, vede realizările lui Netanyahu într-o lumină similară. El a spus că portofoliul liderului este „cu siguranță semnificativ, dar pălește în comparație cu evenimentele din 1979 și 1994".

Cu toate acestea, profesorul a văzut o cale potențială către premiul Nobel pentru Pace dacă Netanyahu ar încheia un pact similar cu Arabia Saudită, care este încă un lider al celei mai mari părți a lumii arabe și islamice. Regatul s-a abținut de la comentarii în timp ce vecinii săi și-au afișat relațiile cu Israelul. Oficialii israelieni sunt încrezători că Arabia Saudită ar putea răspunde apelului la normalitate, deoarece regatul Bahreinului este strâns legat de cel saudit și se consideră că decizia de a semna un acord cu Israelul a avut aprobarea tacită a Casei Saud.

Precum Kurtzer, Krebs a spus că eșecul lui Netanyahu de a se interacționa cu palestinienii împiedică șansele liderului la premiu.

„Comitetul Premiului Nobel pentru Pace dă adesea premiile mai mult pentru aspirație decât pentru realizare", spune el. „Unii ar putea crede că Netanyahu ar fi eligibil dacă s-ar reuni cu saudiții la masa negocierilor, dar Comitetul Nobel pentru Pace nu va acorda niciodată premiul lui Netanyahu, a cărui promisiune de anexare a unor porțiuni din Cisiordania a exacerbat conflictul israeliano-palestinian".

Ba mai mult, „interesul redus al lui Netanyahu de a ajunge la pace cu palestinienii va cântări mult mai greu în fața Comitetului pentru Premiul Nobel pentru Pace

„DEPARTE DE A FI UN OM AL PĂCII SAU CHIAR UNUL CARE ARE O VIZIUNE A PĂCII, CEEA CE ARE NETANYAHU ESTE O VIZIUNE A IMPUNITĂȚII".

FOTO: ÎN SENSUL ACELOR DE CEASORNIC, DE SUS: JONATHAN NACKSTRAND/AFP/GETTY

UN PREMIU CU UN PREȚ MARE
În sensul acelor de ceasornic, de sus: medalii ale Premiului Nobel; Anwar Sadat, aici cu Carter și Begin, a fost asasinat după ce a făcut pace cu Israelul; Premiul Nobel pentru Pace acordat lui Kissinger „a făcut satira politică să pară desuetă", spune un critic.

decât acordurile minore de pace cu emiratele din Golf", a precizat Krebs.

Øyvind Tønnesson, de la Universitatea din Agderare, are experiență cu Institutul Nobel, după ce a fost consilier pentru secțiunea Premiul Păcii. El a spus că persoane din toate mediile ar trebui să fie eligibile, dar în cele din urmă a considerat că acțiunile lui Netanyahu nu se potrivesc cu proiectul în sine.

„În principiu, nu i-aș exclude pe Netanyahu și pe Trump ca posibili candidați la Premiul Nobel pentru Pace", a declarat Tønnesson pentru *Newsweek*. „Cu toate acestea, părerea mea personală este că politicile și conduitele lor sunt, în cea mai mare parte, în contrast puternic cu principalele traiectorii în politica internațională de pace pe care Comitetul Nobel le-a urmat începând cu 1901".

Alți analiști nu sunt de acord. „Nu cred că Premiul Nobel pentru Pace ar trebui să analizeze problemele interne ale lui Netanyahu", a declarat pentru *Newsweek* fondatorul Cornerstone Global Associates, Ghanem Nuseibeh. „Acestea sunt probleme foarte separate, iar premiul este pentru a crea pacea, iar el face asta în mod clar".

Înainte de nominalizarea lui Netanyahu de către Junnila, aripa de tineret a Partidului Likud a apelat la Robert Aumann de la Centrul pentru Studiul Raționalității al Universității Ebraice din Ierusalim, laureat Nobel, pentru a sprijini inițiativa. Aumann ar fi vrut să facă acest lucru, dar protocoalele impun că poate numi candidați doar în propria categorie câștigătoare, a Științelor Economice. El consideră acuzațiile împotriva lui Netanyahu, interne și internaționale, ca „nefondate" și „irelevante" față de revendicarea Nobelului pentru Pace.

Cei aflați de partea israeliană în negocieri au simțit, de asemenea, că Netanyahu merită premiul, în ciuda anchetelor interne și a observațiilor internaționale.

„Niciun alt prim-ministru israelian de la Itzac Rabin sau Menahem Begin nu a avut o astfel de realizare", a declarat pentru *Newsweek* Dore Gold, care a servit ca ambasador al Israelului la ONU și a fost consilier pentru mai mulți lideri israelieni, inclusiv Netanyahu, pe parcursul anilor 1990, înainte de a conduce Centrul pentru Afaceri Publice din Ierusalim. „Și-a modificat politicile de anexare", a punctat Gold, „așadar condamnarea lor pare deplasată". În ceea ce privește problemele interne, acestea „vor fi rezolvate de sistemul judiciar israelian".

Palestinienii, pe de altă parte, continuă să se simtă marginalizați de acorduri, care reprezintă cea mai importantă abatere în 18 ani de la Inițiativa Arabă de Pace, pact ce impunea ruperea relațiilor cu Israelul până la retragerea de pe teritoriile palestiniene ocupate.

„Departe de a fi un om al păcii sau chiar unul care are o viziune a păcii, ceea ce are Netanyahu este o viziune a impunității", a declarat pentru *Newsweek* Diana Buttu, fost purtător de cuvânt al Organizației pentru Eliberarea Palestinei, care a participat la negocieri cu organizațiile israeliene.

„Faptul că aceste două state arabe merg împreună cu el este departe de a fi un indiciu al faptului că ne deplasăm pe calea păcii, ci mai degrabă creăm o nouă ordine în care vedem cum criminalii de război sunt recompensați, iar crimele de război sunt răsplătite", a spus ea.

Argumentul contrar: „Premiul Păcii este pentru pace, nu pentru a fi un tip drăguț", a subliniat Aumann. „Este adevărat că a fost acordat Maicii Tereza și lui Obama, dar niciunul nu a adus pacea. Netanyahu a adus pace și va mai aduce".

PE HARTĂ

Muzee în care să te scufunzi

Există un muzeu pentru aproape orice, trebuie doar să cauți atent, dar aceste atracții iau experiența tradițională a vizionării pasive a artei și o dau peste cap. Încurajează vizitatorii să interacționeze cu exponatele – la o distanță sigură față de ceilalți și cu o varietate de noi măsuri de siguranță, cum ar fi dezinfectanți, trasee de circulație unidirecționale, număr limitat de vizitatori și multe altele – și să experimenteze arta într-un mod nou. Pe măsură ce muzeele încep să-și deschidă ușile după luni de întuneric, iată câteva dintre cele mai interesante experiențe de artă care te captivează, din întreaga lume, din Santa Fe, New Mexico, până în Melbourne, Australia. — *Alexandra Schonfeld*

THE LUME
MELBOURNE, AUSTRALIA
In ultimii ani, au existat puține reluări ale expozițiilor virtuale Van Gogh prin care a fost celebrată opera maretului artist. Următoarea proiectează tablourile bogate în culori ale îndrăgitului postimpresionist pe pânze uriașe, într-o expoziție imersivă, care se desfășoară în cadrul primului muzeu de artă interactiv din Australia, deschis din 2021. (Vezi #8 la pagina următoare)

01

Casa eternei reîntoarceri

Sante Fe, New Mexico

Această experiență interactivă de artă, a companiei de divertisment Meow Wolf, a fost parțial finanțată de creatorul *Game of Thrones*, George R.R. Martin, așa că deja știți că va fi extrem de interesantă. Călătoria începe după ce oaspeții intră în ceea ce pare a fi o casă victoriană și apoi printr-o ușă de frigider, pentru a explora mai mult de 70 de camere. Planurile de redeschidere sunt în curs de desfășurare, dar nu a fost încă anunțată nicio dată.

02

Fabrica Obscura

Oklahoma City, Oklahoma

O expoziție colectivă de artă interactivă, organizată pentru vizitatori de toate vârstele. Instalația actuală se numește Mix-Tape, iar taxa de intrare este doar o donație opțională, în orice sumă. Vizitarea autointitulatei „autobiografii audio" este o experiență pentru toate simțurile. O măsură de siguranță COVID-19 pe care au instituit-o organizatorii este fluxul de circulație într-un singur sens.

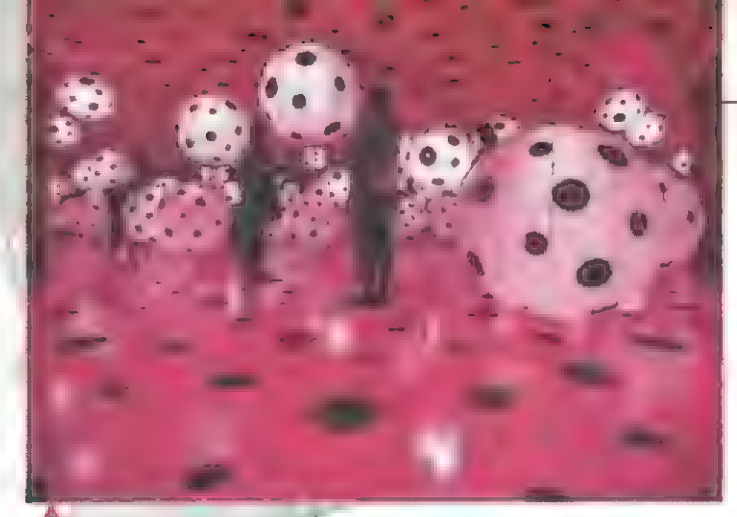

03

Camera oglindită la infinit

Toronto, Canada

Închisă temporar, această expoziție a artistei de renume mondial Yayoi Kusama, de la Galeria de Artă din Ontario, este una dintre experiențele care o reprezintă. Intitulată „Să supraviețuim împreună", conține sfere cu oglinzi, care atârnă de tavan, plasate în tot spațiul, înconjurate de pereți cu alte oglinzi. Un stâlp plin de oglinzi în mijlocul camerei creează efectul infinit de oglindă.

04

Dalí, enigma fără sfârșit

Bordeaux, Franța

Opera artistului catalan Salvador Dalí este prezentată în această expoziție multi-media, care duce vizitatorii într-o călătorie prin cariera prolifică a suprarealistului pictor, de la tablouri, la desene, de la sculpturi până la film, totul însoțit de muzică Pink Floyd. Deschis până pe 3 ianuarie 2021.

FOTO: 01: KATE RUSSELL/MEOW WOLF; 02: FACTORY OBSCURA; 03: BERNARD WEIL/TORONTO STAR/GETTY; ERIC SPILLER; 05: MIKA HUISMAN & AMOS REX; 06: TEAMLAB/NATIONAL MUSEUM OF SINGAPORE; 07. LISA MAREE WILLIAMS/GETTY; 08: TEAMLAB

05

Amos Rex
Helsiniki, Finlanda
Finlanda este cunoscută pentru estetica sa jucăușă și vizionară. Dincolo de expozițiile interactive din pereții acestui muzeu de artă subteran, structurile de deasupra solului, cu conuri extraterestre, funcționează ca un loc de joacă artistică, în aer liber, pentru localnici și turiști. Amos Rex s-a redeschis pe 9 octombrie.

06

Povestea pădurii
Singapore
Această expoziție permanentă de la Muzeul Național din Singapore a fost creată de teamLab, un colectiv internațional de artă. Expoziția transformă 69 de desene cu plante și animale, comandate la începutul anilor 1800 din Malacca, Malaezia și Singapore, în imagini tridimensionale care sar direct de pe perete.

07

MORI Muzeul de artă digitală: teamLab, Borderless
Tokyo, Japonia
Cu ajutorul a peste 100.000 de metri pătrați de spațiu și a sute de proiectoare și computere, acest muzeu dedicat artei digitale și interactive încurajează vizitatorii să gândească în afara convențiilor, în timp ce interacționează cu un grup de opere de artă tridimensionale. Ca semn al acestor timpuri, suprafețele din muzeu au primit protecție antivirală.

08

The Lume
Melbourne, Australia
(Vezi paginile 48-49)

BIBLIOTECA ALEPH

Replicile Wes Anderson din jurul lumii

Le știi când le vezi. Filme precum „Hotel Grand Budapest", „Un tren numit Darjeeling" și „Aventuri sub clar de lună" privesc viața printr-o lentilă capricioasă, nostalgică, cu nuanțe pastelate. Cu o bază de fani în creștere, de un milion de adepți pe Instagram, un nou album foto capricios – Replicile Wes Anderson (RWA) - celebrează estetica ciudată și caracteristică a iubitului realizator cu o colecție de 200 de imagini din întreaga lume a locurilor din viața reală care arată ca desprinse direct din unul dintre filmele lui Anderson - toate surprinse de o comunitate de fani ai săi. „Există întotdeauna ceva pe care nu poți pune degetul, dar știi că se potrivește perfect când îl vezi", spune Wally Koval, curatorul și autorul AWA. „Cealaltă piesă la fel de importantă este povestea din spatele fațadei - acolo lucrurile devin cu adevărat interesante și fără asta povestea nu este completă." — *Kathleen Rellihan*

CICLONUL ALB
[illegible]NA, Japonia
Este dificil să uiți scena de urmărire printre copaci din „Hotel Grand Budapest", care pare identică cu Ciclonul alb din Japonia. Ne închipuim că veți merge mult mai încet pe cel mai vechi rollercoaster din lemn din Japonia, ceea ce este rar într-o țară cu reglementări puternice privind tăierea copacilor. Acest rollercoaster a fost realizat cu suficient lemn pentru a construi aproape o mie de case (locația, pe pagina următoare).

FOTO @PAULHILLER

01 Oficiul poștal
Wrangell, Alaska

Deși pare a fi scoasă direct din mintea lui Anderson, această scenă nu este un decor de film. Situat în extremitatea de nordică a unei insule din Alaska, Wrangell găzduiește 3.000 de persoane cărora le place să viziteze oficiul lor poștal pictat - de asemenea, o necesitate, deoarece în aceste părți nu există serviciul de livrare la domiciliu a poștei.

02 Căsuțele Roberts
Oceanside, California

Pinky din trecut fac parte din limbajul vizual pe care Anderson îl folosește pentru a-și spune poveștile în film. Aceste bungalouri de închiriat, distribuite sub formă de palmieri, evocă zilele de început din California, când un mic oraș de pe litoral a ademenit vizitatorii cu promisiunea: „Vino la Oceanside, unde viața merită trăită".

03 Casa minimă
Buenos Aires, Argentina

Semnătura de umor și ciudățenie a lui Anderson este evocată în cea mai îngustă casă din Buenos Aires. Cu puțin peste 8 metri lățime și 40 metri adâncime, va trebui să gândești creativ pentru a înțelege cum ar putea trăi oricine aici. Sunt oferite tururi ghidate ale casei miniatură, dar, așa cum spune RWA, „deși merită vizita, putem presupune liniștiți că nu va fi una prelungită".

05 Hotel Opera
Praga, Cehia

Nu poți rezerva o cameră în „Hotel Grand Budapest", o mare „doamnă" est europeană din vremea celui de-Al Doilea Război Mondial, imaginată de Anderson, dar poți rămâne în acest hotel cu aspect similar din Praga. În cartierul „Orașul Nou", fațada neo-renascentistă boemă a Hotelului Opera întâmpină astăzi oaspeții din viața reală în toată gloria sa în nuanțe de roz.

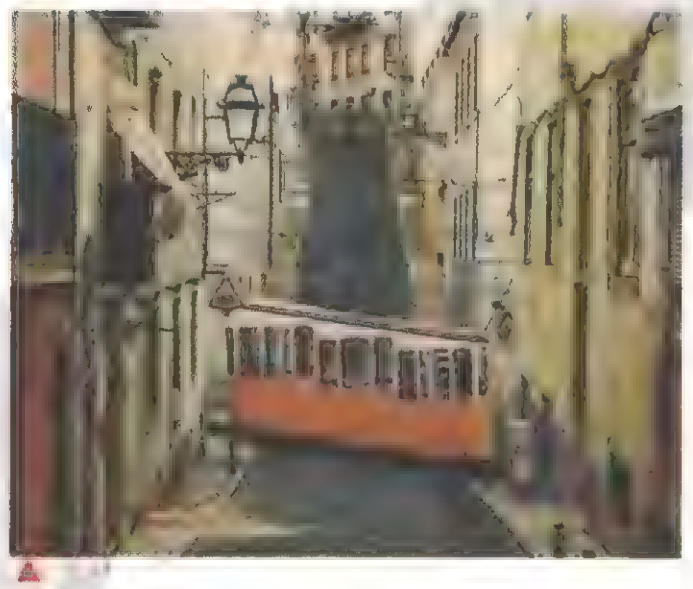

04 Ascensorul Bica
Lisabona, Portugalia

Deși niciunul dintre filmele lui Anderson nu are loc la Lisabona, nu este o surpriză că acest oraș amintește de munca cineastului, întrucât se simte ca un portal spre alte vremuri. Există trei funiculare încă în uz în Lisabona, amplasate de-a lungul unui fundal de case pastelate și străzi pietruite, care ar fi putut fi desprinse din filmele sale.

FOTO: 01: @HEATH_TRAVELS; 02: @PAULFUENTES; 03: @ANDRES.GORI; 04: @JACKSPICERADAMS; 05: @VALENTINA_JACKS
06: @LOOSE_IMPEDIMENT; 07: @CHRSSCHLKX; 09: @_JAMESWONG; 10: @FRIIIDABERG

06 Farul Green Point
Cape Town, Africa de Sud
În oda lui Anderson despre rătăcire, „Aventuri sub clar de lună", un far roșu-alb se află pe insula fictivă New Penzance. Veți observa unul cu dungi similare pe coasta din dreptul Cape Town; rămâne cel mai vechi far operațional din țară.

07 Fortul Amer
Rajasthan, India
O țară cunoscută pentru diversitatea culorilor și a detaliilor complicate, India a fost unul dintre personajele principale din „Un tren numit Darjeeling", filmat mai ales în Rajasthan, unde a fost surprinsă și această scenă din viața reală. Locul regal și cetatea militară construită în 1592 păstrează minuni neașteptate în interior, cum ar fi un caleidoscop de sticlă tăiată, într-o sală a oglinzilor.

08 Ciclonul alb
Kuwana, Japonia
(vezi pagina anterioară)

09 Pontonul Crawley Edge
Perth, Australia
Acest ponton albastru, inspirat de filmul „Viața acvatică", este mai ciudat decât ficțiunea: a devenit cea mai fotografiată atracție turistică din Perth, cu atât de mulți turiști la coadă, obsedați de selfie, încât în 2019 primăria orașului a decis să cheltuiască 400.000 de dolari pe o toaletă alimentată cu energie solară.

10 Cabana Wharf
Glenorchy, Noua Zeelandă
Glenorchy este un paradis al aventurierilor, iar peisajele sale apar în filme non-Anderson, precum trilogia „Stăpânul inelelor" și „Narnia". Dar această cabană roșie care le spune vizitatorilor că au reușit amintește mai mult de unele dintre scenele preferate marca Anderson, pe fundalul munților acoperiți de zăpadă și cu un dram de nostalgie.

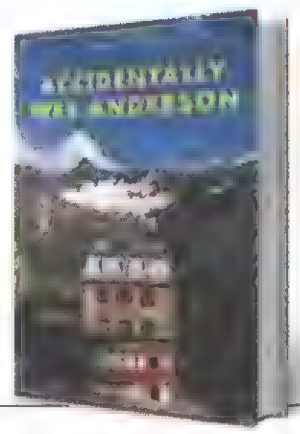

Replicile Wes Anderson
De Wally Koval, cu o prefață a cineastului. Cartea conține fotografii ale unor locuri idiosincretice, care amintesc de filmele lui Anderson.

TEHNOLOGIE

5 gadgeturi inteligente pentru casă pe timp de iarnă

Pentru cei care nu sunt racordați la un sistem de încălzire centralizat sau pentru cei sunt dar nu sunt mulțumiți de gradul de confort furnizat de acesta, momentul în care vor apăsa pe butonul de start al centralei individuale, al caloriferului electric sau al altui aparat care face căldură se apropie cu pași repezi.Cum tehnologia a făcut pași importanți și în acest domeniu, *Newsweek România* vă prezintă cinci gadgeturi inteligente care pot face ca iarna să treacă mai ușor.

Google Nest - Un termostat ambiental inteligent entry-level

Montarea unui termostat ambiental reduce considerabil consumul de carburant al centralei proprii (gaz, peleți, curent electric etc.). Însă un termostat ambiental inteligent merge și mai departe. Google a adăugat recent o versiune entry-level familiei de termostate inteligente Nest Learning Thermostat și Nest Thermostat E. Noul Google Nest Thermostat nu dispune de algoritmul de învățare a comportamentului zilnic al utilizatorilor, precum Nest Learning, dar costă de aproape două ori mai puțin și beneficiază de tehnologia Soli, folosită și de smartphone-ul Pixel 4, pentru a „simți" când utilizatorul se află în fața sa, care elimină necesitatea unui senzor de prezență inestetic. Nu oferă, însă, și funcția de control prin gesturi caracteristică Soli. Nest Thermostat poate fi controlat de la distanță, prin aplicația Google Home, și înțelege comenzile vocale cu ajutorul Google Assistant sau Amazon Alexa. De asemenea, gadget-ul se poate folosi de senzorul de mișcare Soli și de GPS-ul smartphone-ului pentru a trece automat sistemul de climatizare al casei în modul "Eco" și a economisi astfel energie. Google afirmă că această funcție poate reduce suplimentar factura anuală, cu 10-12% în cazul încălzirii și cu până la 15% în cazul răcirii, față de un termostat ambiental clasic.

OOLER – „Sticlele cu apă caldă" moderne

Dacă, înainte de Revoluție, bunicii și părinții era de multe ori nevoiți să încălzească apă pe aragaz și să o pună în sticle pentru a nu îngheța în somn sub plapumă, acum există OOLER. Gadget-ul este un fel saltea suplimentară, pentru una sau două persoane, în funcție de nevoie, care încălzește sau răcorește patul și păstrează temperatura dorită între 13 și 46 de grade Celsius. Unitatea de control poate fi programată să schimbe temperatura patului la anumite ore și are și o funcție de alarmă pentru a vă trezi, prin intermediul aplicației dedicate pentru smartphone.

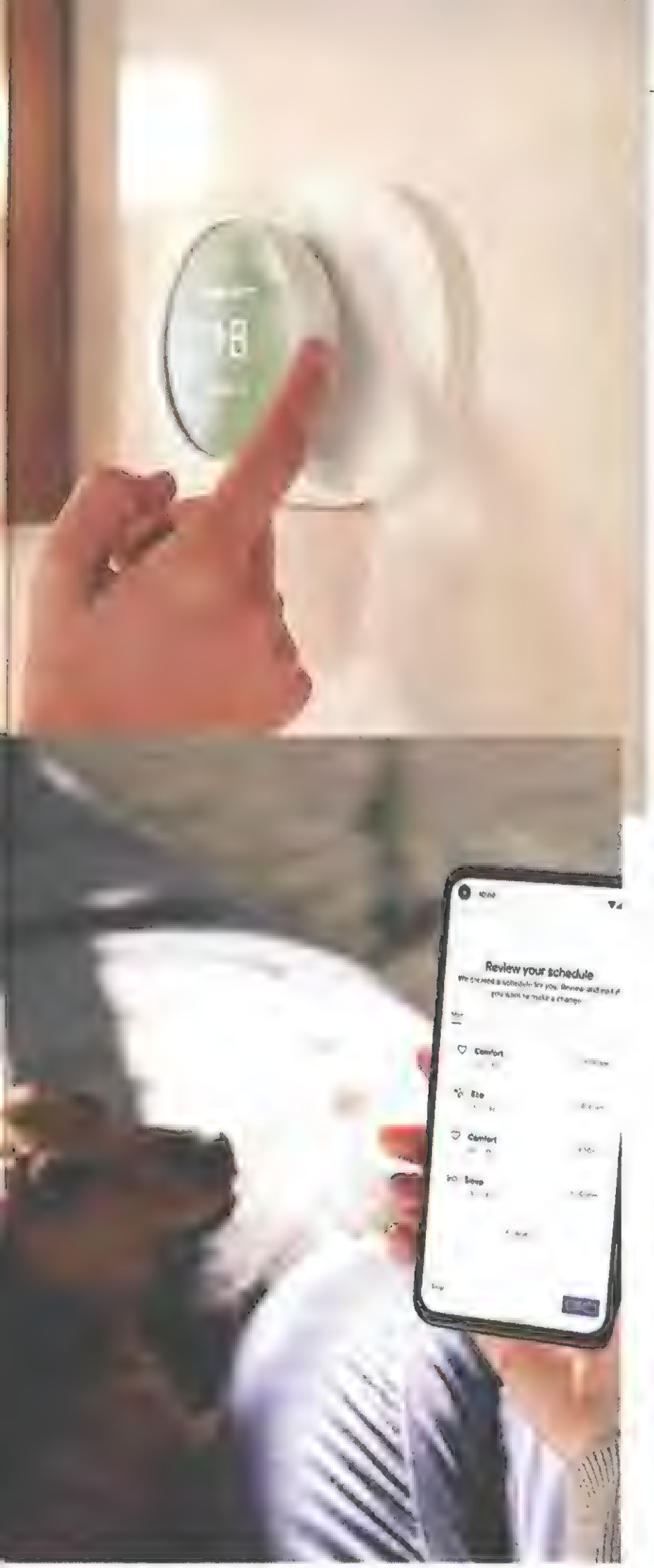

PNI SmartHome WP800 – Priza inteligentă

Cu o priză inteligentă, orice aparat electrocasnic, inclusiv un calorifer electric clasic, de pildă, poate fi controlat de la distanță. Iar cu PNI SmartHome WP800 orice priză se transformă într-una inteligentă. Sigur, este doar un exemplu, existând zeci de modele de prize „smart". PNI SmartHome WP800 poate fi sincronizată cu Amazon Alexa si Google Assistant, prin aplicația Tuya Smart, pentru a accepta și comenzi vocale. Iar aplicația de smartphone poate monitoriza și consumul pe priza conectată.

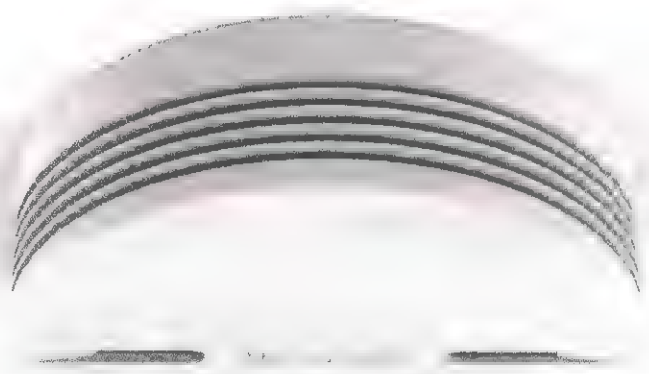

Smart Netatmo – Senzor inteligent de fum

Fie că aveți centrală, șemineu sau, de ce nu, sobă, montarea unui senzor de fum este obligatorie. Iar dacă acesta este și inteligent, e și mai bine. Senzorul de fum Smart Netatmo, de exemplu, trimite alerte în timp real pe telefonul mobil, dacă „miroase" ceva suspect în casă. Iar, pentru maximum de siguranță, are și funcție de autodiagnoză, anunând tot pe telefon dacă, de exemplu, pică conexiunea Wi-Fi sau rămâne fără energie.

Dyson Cryptomic Pure Hot Cool – Rolls-ul „aerotermelor"

Pentru cei care au nevoie de un aparat suplimentar de încălzire și nu numai, Dyson Cryptomic Pure Hot Cool este un fel de Rolls-Royce al „aerotermelor". Poate și răci sau purifica aerul, însă. Gadget-ul inteligent se înțelege cu asistenții digitali Siri și Amazon Alexa, prin intermediul unei aplicații de smartphone, și menține temperatura în cameră cu ajutorul unui sistem electronic cu plăci ceramice.

TEST PEUGEOT 2008 GT LINE 1.5 BLUEHDI 130 CP AT8

Prêt-à-porter

În războiul dur din segmentul „B“ al SUV-uleţelor urbane, Peugeot, cea mai veche marcă auto din lume (210 ani, în 2020), mizează pe puterea seducţiei unui mix de design exterior/interior coborât parcă direct de pe podiumul de prezentare a unei colecţii de modă „prêt-à-porter“, inovaţii şi rafinament.

DE

RĂZVAN SCĂEŞTEANU
razvan.scaesteanu@newsweek.ro

A DOUA GENERAŢIE PEUGEOT 2008 nu mai are nicio legătură cu modelul din 2013, care aducea mai mult cu un mini-hatch cocoţat. Acum, modelul este un crossover/SUV-uleţ urban cu normă întreagă, care a luat tot ce era mai bun în materie de design şi nu numai, atât de la coupé-ul în patru uşi Peugeot 508, cât şi de la fratele mai mare Peugeot 3008, de care îl despart doar 7 centimetri în lungime. Noul 2008 este cu 14 centimetri mai lung decât primul model, lăudându-se cu o lungime de 4,30 metri şi un portbagaj cu o capacitate de 405 de litri (+55 litri).

Ca idee, pentru a poziţiona cât mai clar 2008-ul în segment, hatchback-ul compact Peugeot 308 are 4,25 metri lungime, iar Volkswagen-ul T-Roc, de exemplu, unul dintre adversarii redutabili ai 2008-ului, este mai scurt cu aproape 7 centimetri, având o lungime de 4,234 metri. Dar are porbagaj de 445 de litri. Mazda CX-3, SUV-uleţul care până la apariţia celei de-a doua generaţii Peugeot 2008 îşi admira cam singur în oglindă liniile seducătoare ale caroseriei, are 4,275 metri lungime şi un portbagaj de 350 de litri, în timp ce Mazda CX-30 urcă la 4,295 metri lungime şi un portbagaj de 430 de litri. Best-seller-ul din segmentul „B“ al SUV-uleţelor urbane, Renault Captur are 4,227 metri lungime (noul model) şi portbagaj de 406 litri (422 litri pentru versiunile fără sistem mild-hybrid şi 265 litri în cazul plug-in hybrid-ului).

Să revenim însă la mixul de design, inovaţii, rafinament şi la ambiţiile Peugeot. În general, cum gusturile nu se discută, mă abţin să-mi dau cu părerea despre design. Dar Peugeot-ul 2008 chiar este o apariţie „chic“, iar „colţii“ luminoşi de felină, care

încadrează calandrul uriaș pe post de lumini de zi LED, sensibilizează orice privire. Iar arhitectura habitaclului și mai ales planșa de bord cu instrumentar i-Cockpit 3D completează cu succes liniile exterioare. Ca să fie limpede, prefer la orice oră „ceasurile" analogice display-urilor, dar i-Cockpit 3D este măcar ieșit din comun, chiar dacă citirea informațiilor afișate pe mai multe planuri necesită puțin timp de adaptare.

În ceea ce privește finisajele, materialele și rafinamentul, ca și în cazul altor modele din Grupul PSA, cel cu „leul" pe capotă ține coada sus, ca orice felină care se respectă. Nu aș putea să vă răspund 100% de ce, dar, cel puțin în ceea ce privește mixul „design & calitate percepută", Peugeot-urile țintesc foarte sus, chiar dacă în grup există și brand-ul DS, care se dorește poziționat mai sus.

Viața la bord

Cum în acest segment orice centimetru contează, dimensiunile generoase ale exteriorului Peugeot-ului 2008

26.180 €

este prețul de bază pentru Peugeot 2008 GT Line 1.5 BlueHDI 130 CP AT8, TVA inclusă.

se răsfrâng direct asupra confortului pasagerilor. Poziția la volan este ușor sportivă, iar scaunele profilate de pe versiunea GT Line oferă un bun suport lateral. Ca și la alte Peugeot-uri, volanul mic și teșit, ca de PlayStation, necesită un timp de adaptare. Iar controller-ul tip manetă pentru pilotul automat, tipic Peugeot, pe care nu-l poți acționa în siguranță pe autostradă decât ghicind pe pipăite, este la locul lui, de parcă francezii ar avea ochi în buricele degetelor.

Pe lângă instrumentarul i-Cockpit 3D, punctul principal de atracție al habitaclului este „claviatura etajată" de pe consola centrală. Dacă pentru sistemul audio a fost păstrat un potențiometru tip rotiță, iar primul rând de butoane operează ca niște clape, cel de-al doilea rând are butoane sensibile la atingere (scaune încălzite, climatizare, navigație, etc.). Așa, jucându-mă cu butoanele, am descoperit că pe noul 2008 a dispărut climatizarea pe două zone, chiar dacă prețul mașinii a crescut considerabil.

În spate, doi adulți pot călători confortabil pe bachetă și, la nevoie, încap fără probleme și trei. Dar designul seducător al mașinii, cu montanți puternici și o linie mediană ce urcă spre hayon, are și un neajuns. Vizibilitatea în spate este destul de limitată, manevrele în marșarier bazându-se pe oglinzile laterale și camera de marșarier, dar care are o rezoluție foarte slabă.

Probabil ultimul zumzăit de diesel

Construit pe platforma modulară multi-energie CMA a Grupului PSA, la fel ca Opel Corsa F, noul Peugeot 208, noul Opel Mokka și DS3 Crossback, noul 2008 poate fi echipat în momentul de față cu trei motoare pe benzină (100, 130 și 155 CP), două diesel-uri (100 și 130 CP) și un sistem 100% electric – e-2008 (136 CP). Dar având în vedere

FOTO: NEWSWEEK ROMÂNIA

trendul actual de eliminare a diesel-urilor, trend la care s-a aliniat și Dacia în cazul noilor modele Logan și Sandero, unitatea diesel de 1.5 litri de pe 2008-ul GT Line testat s-ar putea să dispară din configurator.

Păcat! Nu sunt fan diesel, dar motoarele diesel de ultimă generație sunt în multe cazuri mai prietenoase cu mediul decât cele pe benzină (2008 GT Line 1.5 BlueHDI 130 emite 125 g CO_2/km), iar avantajul consumului redus de carburant, fără pic de electrificare, nu poate fi negat.

Cei 130 de cai și cuplul de 300 Nm, disponibil de la turații joase (1.750 rpm), fac 2008-ul GT Line destul de vioi. Iar cutia de viteze automată, cu 8 trepte, schimbă lin, aproape imperceptibil, și repejor.

În cazul unui stil de condus mai alert, folosiți cu încredere padelele și schimbați manual treptele, însă, modul „Sport" nu face decât să bulverseze în multe cazuri creierul electronic. Iar motorașul merită un plus la rafinament, zumzăitul de diesel fiind abia perceptibil atât în habitaclu, cât și afară, la semafor de exemplu.

Consumul? În traficul din București, Peugeot 2008 GT Line 1.5 BlueHDI 130 AT8 s-a mulțumit cu 5,9-6,0 litri/100 km, iar în regim alert pe autostradă și șosea, cu 5,1-5,2 litri/100 km.

În ceea ce privește dinamica, SUV-ulețul este mai mult setat pe confort. Suspensiile absorb în liniște denivelările, dar nu prea agreează virajele rapide. Iar direcția, chiar dacă se întărește bine la viteze superioare, este mult prea artificială, feedback-ul simțit în volan fiind aproape nul.

Verdict *Newsweek*

\+ Design seducător, interior high-tech, calitatea materialelor și calitatea percepută per ansamblu, confort, farurile full LED.

— Preț piperat, comportament rutier plat, lipsit de emoții, calitatea slabă a camerei pentru marșarier, controller-ul pilotului automat.

TRAVEL MIX 4K
Abonează-te!
La furnizorul tău de servicii TV!

FOTO: INJUAM PHOTOS – LIVIU FLORIN ALBEI

EȘEC
Fără o decizie definitivă nici după cinci ani

COLECTIV, tragedia unei țări

30 OCTOMBRIE 2015: 65 DE OAMENI MOR ÎN URMA INCENDIULUI IZBUCNIT în clubul Colectiv, la un concert al trupei rock *Goodbye to Gravity*. 27 de oameni își pierd viața în noaptea tragediei și încă 37 în spitalele din țară și din străinătate. Cea de-a 65-a victimă, Răzvan, se sinucide la un an și nouă luni de la tragedie.

Tragedia din Colectiv atrage atenția încă o dată asupra lipsei dotărilor din spitalele românești, a existenței bacteriilor multirezistente care îi împiedică pe supraviețuitori să se recupereze, dar și asupra corupției și nepăsării autorităților. „Corupția ucide" și „The day we give in is the day we die" rămân două dintre laitmotivele protestelor anticorupție izbucnite în urma tragediei care a nenorocit sute de oameni. Pe fondul protestelor masive, Guvernul Ponta demisionează, iar la putere vine Guvernul tehnocrat al lui Dacian Cioloș.

„Instanța reține că tragedia de la Clubul Colectiv este rezultatul unei activități infracționale în lanț, în raport cu un cadru legislativ care, chiar dacă nu era perfect, oferea instrumente previzibile/predictibile de evitare (a tragediei, n.r.)", arăta, în 2020, judecătorul Mihai Bălănescu, de la Tribunalul București, în motivarea sentinței prin care erau condamnați la închisoare patronii clubului, primarul Piedone, patroana firmei de artificii, pirotehniștii și pompierii care au verificat clubul și care au închis ochii la neregulile găsite.

Cu toate astea, însă, decizia tribunalului vine după cinci ani de tergiversări și nu este definitivă. Asta i-a permis lui Cristian Popescu Piedone, care a primit opt ani și șase luni de închisoare cu executare în dosarul Colectiv, să candideze la Primăria Sectorului 5. El a câștigat alegerile locale din Sectorul 5 și se declară nevinovat. Și Victor Ponta, Raed Arafat și Nicolae Bănicioiu își continuă nestingheriți carierele.

Recent, aleșii au votat ca statul să le plătească tratamentul medical victimelor din Colectiv pe toată durata vieții, din bugetul Ministerului Sănătății. La închiderea ediției, legea nu fusese trimisă spre promulgare.

23 OCTOMBRIE - 5 NOIEMBRIE

Cuza inaugurează Universitatea Iași

26 octombrie 1860: A fost inaugurată, în prezența lui Alexandru Ioan Cuza, Universitatea din Iași, cu patru facultăți: Drept, Filosofie, Științe și Teologie. Ea a preluat corpul profesoral, programele și experiența Academiei Mihăilene și este considerată prima universitate modernă din România.

Războiul uitat din Caraibe

25 octombrie 1983: Forțele militare americane au invadat statul Grenada, șase zile după ce primul ministru Maurice Bishop a fost executat în timpul unei lovituri de stat condusă de generalul Huston Austin, un apropiat al Moscovei. Statele Unite se temeau că, după lovitura de stat, cei 600 de studenți americani de pe insulă vor fi luați ostatici. Intervenția americană a durat patru zile și, în conflict, au fost uciși 19 militari americani, 24 de cubanezi și circa 100 de cetățeni ai Grenadei, inclusiv civili. După alegerile din 1984, Grenada a rămas o țară democratică.

Conflict minor, tehnologii moderne

23 octombrie 1911: Pentru prima oară un avion este folosit în război, într-o misiune de recunoaștere. Un avion italian, pilotat de căpitanul Carlo Piazza, a decolat din Libia pentru a survola liniile inamice în războiul turco-italian. Deși războiul din 1911 a fost considerat minor, el a fost marcat de numeroase premiere tehnologice, inclusiv prima bombă aruncată dintr-un avion sau folosirea stațiilor telegrafice fără fir, sub supravegherea lui Guglielmo Marconi.

ROCK FM

It Rocks!

www.rockfm.ro

ABONEAZĂ-TE!

Online, prin CARD, pe www.newsweek.ro/abonamente	Prin ORDIN DE PLATĂ în contul S.C. NEWS INTERNATIONAL S.A., Cod Unic de Înregistrare: RO38847674, cont nr. RO54RNCB0088157672210001, deschis la BCR Sucursala Calea Moșilor	La toate oficiile poștale	La firmele de abonamente: • Manpres Distribution București • Calliope S.R.L. Ploiești • Cuget Liber S.A. Constanța

Pentru informații și reclamații abonamente *Newsweek România:*

• E-mail: abonamente@newsweek.ro.
• Tel.: 0374.00.23.81 / 0374.00.23.82 tarif normal (de luni până vineri între 10.00 și 17.00).

Pentru abonamentele plătite cu ordin de plată este necesar să trimiteți talonul de mai jos completat, împreună cu copia dovezii de plată, la S.C. NEWS INTERNATIONAL S.A., București, B-dul Mărăști nr. 65-67, Pavilion G3, Complex Romexpo, Intrarea B, sector 1, sau prin e-mail la: abonamente@newsweek.ro.

Plata se va efectua până la data de 25 a lunii în curs pentru ca livrarea abonamentului să înceapă de la data de 1 a lunii următoare. Dacă plata se efectuează după data de 25, data de început a abonamentului se decalează cu o lună.

2 modalități simple de abonare • Mergi pe www.newsweek.ro/abonamente sau completează și trimite talonul de mai jos

Newsweek ROMÂNIA

Nume, prenume
Adresa completă: Str. **Nr.** **Bl.** **Sc.** **Et.** **Ap.**
Localitate **Județ / Sector**
Cod poștal **Telefon** **E-mail**

Am achitat suma de **lei cu ordin de plată nr.**
din data **către S.C. NEWS INTERNATIONAL SA, cod fiscal RO38847674,**
în contul RO54RNCB0088157672210001, deschis la BCR Sucursala Calea Moșilor.

Abonamentul va începe din luna

Operatorul NEWS INTERNATIONAL S.A., editorul revistei Newsweek România, prelucrează datele cu caracter personal furnizate de dumneavoastră în scopul abonării la publicație și livrării revistei. Datele vor fi dezvăluite Poștei Române sau firmei de distribuție care livrează revista la adresa dumneavoastră. Pe viitor, aceste date: nume, prenume, adresă, telefon, e-mail, ne permit să vă trimitem revista la care v-ați abonat și să vă ținem la curent cu diverse informații despre abonamentul dumneavoastră.
În cazul în care nu doriți aceasta, bifați ❑ NU

Conform Legii nr. 677/2001, beneficiați de dreptul de acces, de intervenție asupra datelor, dreptul de a nu fi supus unei decizii individuale. Aveți dreptul să vă opuneți prelucrării datelor personale care vă privesc și să solicitați ștergerea datelor. Pentru exercitarea acestor drepturi, vă puteți adresa cu o cerere scrisă, datată și semnată la News International S.A. De asemenea, vă este recunoscut dreptul de a vă adresa justiției.

Prin prezenta sunt de acord ca NEWS INTERNATIONAL S.A. să prelucreze datele mele cu caracter personal și să le dezvăluie terților conform legii nr. 677/2001. Îmi rezerv dreptul să mă opun acestei prelucrări și să solicit ștergerea datelor adresându-mă societății NEWS INTERNATIONAL S.A. printr-o cerere scrisă.

Semnătura abonatului .....

PAȘI PENTRU ABONARE

A. CU CARDUL

1. Intri pe site-ul www.newsweek.ro/login, creezi cont nou și te înregistrezi.
2. Intri în contul tău și alegi varianta de abonare dorită (print / print + digital / digital) și perioada (o lună, 3, 6 sau 12 luni).
3. Dai click pe CUMPĂRĂ și faci plata cu cardul.
4. Primești factura prin email.

B. PRIN ORDIN DE PLATĂ (OP)

1. Alegi varianta de abonament
2. Efectuezi plata prin OP în contul News International S.A, Bd. Mărăști, Nr. 65-67, Complex Romexpo, intrarea A, pavilion G3 Sect. 1, București, România, J40/2003/2018, CUI: RO38847674, Cont bancar: RO54RNCB0088157672210001, deschis la BCR Sucursala Moșilor
3. Ne trimiți un e-mail la adresa abonamente@newsweek.ro cu o copie a OP-ului și adresa de livrare a abonamentului, dar și o adresă de e-mail pentru activarea contului de abonament digital.
4. Primești factura prin email.

CEL MAI BUN PREȚ

Abonament PRINT+DIGITAL

3 luni: 129 lei
6 luni: 249 lei
12 luni: 489 lei

Abonament PRINT

3 luni: 89 lei
6 luni: 169 lei
12 luni: 329 lei

Abonament DIGITAL

1 lună: 18 lei
3 luni: 49 lei
6 luni: 89 lei
12 luni: 169 lei

Revista va continua să apară bilunar, cu excepția lunilor iulie și august, când va apărea lunar.

Revista Newsweek România este distribuită în toată țara, la chioșcurile de presă, în magazinele de presă Inmedio, Relay și Tabac Xpress și în benzinăriile: OMV, Petrom V, Mol, Rompetrol, Socar. Prețurile afișate sunt valabile pentru livrarea revistei pe teritoriul României.
Pentru livrarea în străinătate se adaugă taxe poștale, în funcție de zonă.
Vă rugăm să ne contactați la adresa: abonamente@newsweek.ro pentru a stabili toate detaliile.

DACĂ NU GĂSIȚI REVISTA ÎN ORAȘUL DUMNEAVOASTRĂ, vă rugăm să ne comunicați telefonic, la numerele 0374.00.23.81 / 0374.00.23.82 sau prin e-mail, la adresa: abonamente@newsweek.ro.

Magic FM
always great music

MAGIC MORNI

cu Liana Stanciu

Luni - Vineri
De la 06:00 la 10:00
make life magic

Scanare și prelucrare digitală

de

Anonim

și

CAT Graur

Antwerpen

2025